

ORGANA REXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

rızgari

KURDISTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ ORGAN

Ji bo yekitiyên
yekbêj pésewa l

Ciddi birlikler için
ileri l

PROTOKOL

0408

T

www.arsivakurdi.org

NAMĒYA VEKİRÎ

SERENIVÎS

Berêz Celal Talabani

Şekreterê Giştî yê Yekitî Niştimanê Kurdistan (YNK)

Me banga we bi tarîxa 13 ê Adarê û bi navê "Bo partî û rêxistinên Kurdistanê Tirkîye" wergirt.

Rêxistina me di organên xwe yên berpirsiyar de li ser banga we rawestîya, gihîşt hin encaman û pêwîst dît ku we namêya vekirî bo bersiva banga we pêşkêş bike.

Berêz Celal Talabani,

Ger bûyerên demên bihurî û tiştên ku tevgera Kurdî tehdît dikin nehata dîtin, bêhman ev banga we ya bo yekitiyê gawe-kî baş bihata qebûlkin.

Lê belê, gava bûyerên dema nêzik û tiştên ku tevgera Kurdî tehdît dikin binin ber çavan; ev banga yekitiyê têkoşina serxwebûn û azadiya netewa Kurd diajo nav macera û xebatên ku bo yekitiyê tîn kirin têkdibe (texrib dike). Her wisa ev gava han xebatên tevgerên siyasî li Kurdistanê Bakûr texrib dike.

Gengazê, ku hûn van îddiyan hessasiyetekê ne bewîst bibînin. Lê mixabin siyaseta pratîka pêvajoya 30 salên dawî, ku em bi her awayî tê de jiyane, me mecbur dike, ku di têkoşina gelê Kurd de, ku hebûna we di bin tehdîda windabûnê de ye berpirsiyariyek mezin nişan bidin. Ji ber van sedeman gelek hezên dost carna li dijî rêxistina me rexneyên neheq girtine. Wusa çêbûbû, ku di navbera salên 80 û 84 an de tevgera me di Rojhilatanavî de beramber tehdîdên tecrida politik ma bû. Wek nimûne, PKK'ê ku îro hûn dixwazin pê re yekitî çêkin, we demê di broşûrên xwe yên erebî de bi îdiyayên bêbingeh tevgera me li xbera rêxistinên Filistinî dikir. He jî organên xwe yên weşanî de li dijî tevgera me bi awakî jî durrê ehlaqê şoreşgerî û bêseviye tiştan dinivîsine. Lê belê di gel van hemû tiş-

tan, me dev ji prensîbên xwe yên bîngehîn berneda. Em neketin nav bazariyên qirêj yên Rojhilatanavî.

Wek hûn jî dizanin, Kurdistan, di tevlihevliya şerê yekemîn a cihanê de ketibû rojeva dirokê, hatibû behrkirin û perçekirin. Di navbera çar dewletan de hatibû kolonîkirin. Piştê wî berxwedanê glê Kurd, ku li dijî statûya koloniyê dom dikirin, bi hovîti hatibûn perçiqandin. Gelê Kurd di nav xwînê de hat bindestkirin. Pirsra Kurdistanê jî ji rojeva dirokê hatibû durrxistin.

Îro birsa Kurdistanê bi awakî hîn firehtir di rojeva dirokê de ye. Di vî maneyê de, berpirsiyariyên hezên siyasî, nivîskar û hunermendên Kurdistanê gelek fireh û giran bûne. Em, wek rêxistinek siyasî di wê îddiyê de ne, ku em xwedî berpirsiyariyên şoreşgerî ne. Çi li ber polîsa siyasî, çi li bin azar, mahkeme û girtixanan çî li sewya navnetewî be, em erk û berpirsiyariyên xwe bi qasê imkan û jêhatibûrên xwe bi cih tînin. Me tu car dev ji prensîba têkoşina îdeolojîk û dostaniya politik berneda ye. Li gor baweriya me divê tevgera Kurdî bi-be xwedî xetekî serbixwe. Gelê Kurd jî ber têkiliyên girêdayîne gelek derd û eşkişandîye. He jî dikêşîne...

Berêz Celal Talabani,

Gava me banga we wergirt; em çî nav wê çarçeweyê de li ser banga bi awakî hûr sekinên, lê belê, em teneqehîştin sedemê ittifaqa we bi PKK re çiyê. We ne berê û ne jî paşê ittifaqa xwe bi "Ew Apoyê" ku xwe di Rojhilatanavî de di sibera dewletekî de vedişêre" re, ku hûn di hevpeyvîna xwe de jî rojnâme Kurdistan Press re dibêjin. We tu agahdarî neda tevgerên Kurdistanê Bakûr. We qet guh neda tevgerên Kurdistanê Bakûr, ku li gel PKK gelek problemên wan jî hebûn. Lê belê, di nav van tevgeran de PSKT, ku hûn dibêjin "dostên me kevnin" jî hebû. Dîtina PSKT li ser PKK -qet nebe jî ditina dostên we ye

kevn-pevîst dikir,ku ciddî bihata girtin.Ger bixwazin em dikarin ditinên PSKT li ser PKK bi hev re bixwînin.Di organa navendiya PSKT,Riya Azadi,hejmar 105 an de,nivîsa,ku bi navê: "Gelo şerê gel e yan provakasyonêk diji gel e?" wisa digot: "Hinekan ve rêxistinek wek rexistinek niştimanperwer,lê xwedî xususiyetên terorist û xeletî diditin û hin ji kêş ji bin hinekan wusa dibinin.Le belê,ji despêke ve partiya me listîk û planên dijmin bi vekirî dit û teşxîsekî rast bo PKK danî;ew rêxistineke provakasyonê ye.Hewsarên wî di destê dijminên gelê me de ne."

"Ji ber ve yekê ne gangez (mimkin) e ku ew dev ji polîtîkaya provakasyonê,ku ji despêke ve pê girtiye û dijminatîya hêzên welatparêz berde.Ger hinekan vênê di nav ihtimalê de bibinin ji tenê xwe dixapinin û ev tewr wan li hember provakasyonê tine cihê temaşevanan.Heta xwîn ji dide provakasyonê"

Wek hûn ji dibînin hêzêkî dost a,ku jê re bang hatibû şandin di wî babetê de xwedî ditinên vekirî û zelal e.Em nizanin PSKT bersiva we daye yan ne,lê tê zanin ku di ditinên PSKT de hin ji guhertin çenebûye.

Tiştê ku dixwuye;banga we ya yekîtiyê bi lez û bez hatiye kirin û ji bo tevgerên siyasî yên Kurdistanê Bakûr emirvaqîyek e.Berê ku encama wê emirvaqî xwuya bibi,bî belavokekî ragiyandina bûyera ittifaqê bi PKK re,emirvaqîya duyemîn e. Lê we di hevpeyvîna xwe de ku li Kurdistan Press'ê hatibû weşandin,digot: "Kurdistan Başûr ne mixtarê", "Kes ne mixtarê Kurdistanê ye", "Divê tevgerên Kurdistanê Bakûr problemên xwe bi xwe çareser bikin".Ev têkiliyên ku we bi PKK re pêkani li dervayî van iddiayên we de nin.

Berêz Talabani,

Divê bê zanin,berê ku hûn encamên banga xwe bistînin,têkiliya we dawî ku li gel PKK pêkhatiye û girêdayina pîrsa Enî,ku yek jê girîngtirin pîrsa Têkoşîna Rizgariya Netewî ya Kurdistanê ye,bi yekîtiya YNK û PKK,di me de nerazîbunek

peydakiriye.Berê ku ittifaqa we li gel PKK bê îmzakirin,bûyerên ku li Suriye çêbûbun nerazîbûna me (nerehetî-acizî) zêdetir dike.Wek hûn ji dizanin li Suriye bi tarîxa Nisana 1988 an belavokekî hat weşandin.Ew belavok jenosîda Helebçe rûswa dikir.Di dema amedekirina belavokê de endamêk ji Polit Bûroya YNK hatibû Şamê;lê,neheştibûn ji balafirgehe bikeve hundir.Belavokekî danibun pêş wî,ku îmze bikî...Piştê ku belavok ji alî YNK ve hate îmzekirin,hiştin ku bikevê hundir. Ji xwe hûn ji piştî wî çûn Şamê!Ev malumatên han di derdora kesên siyasî bûn.Çavkaniyên (masdarên) hêzên siyasî,ku jê agahdari werdigirtin ji xwe tê zanin!

Du xususiyeta wê belavokê hene.Yekemîn;mecbur hiştina YNK,ku li gel PKK îmze bavêje û duyemîn;di belavokekî weha de nebûna îmzeyên Partî Demokrata Kurdistan-Iraq û Partî Komunîstê Iraqê ye.Le,YNK,li Kurdistanê Başûr di gel wan hêzan di nav eniyekî de ye.Giringiya ve eniyê ji pir mezin e.Di nav Eniyê de giraniya PDK-I hin girîngtir e.Ditinên PDK-I li ser PKK ji alî we ji tê zanin!Emê paşê disa vegehin ser wê pîrsê.

We digot; "Ew Apo yê ku xwe di Rojhilatanavîn de di sîbera dewletekî de vedişere." Divê em navê wî dewletê bibêjin.Wek hûn ji pir qenc dizanin ew dewlet Suriye ye.Peywendî û hesabên Suriye bi Tirkiye re tê zanin.Û rastiyekî din ji ew e,ku tê zanin;PKK bi giştî di bin çavderî û kontrola Suriye yê de ye.

PKK,piştî têkçûna tevgera Filistinê,mîna ku canê xwe xilas bikî,xwe avêtibû bexta PDK-I.PKK îro li Kurdistanê û li derwayî Kurdistanê hemû zirarên (xirabiyên) ku karibû bigihîjîne tevgera Kurdî,gihandiye û ji serî heya binî tev li xwînê bûye,îcar niha ji xwe bi YNK re digre.Berê ku PKK xwe bavêji bexta PDK-I mirovên PKK dev ji dervayê welat berdin,di girtixanan de dilan digirtin,di stranên xwe de digotin: "Bave Idris çax e".Piştî têkçûna ittifaqê sixêfek nema,ku li diji PDK nekirin.

Li ser YNK ji tohmata ajantî di weşana PKK'ê "Berxwedanê"

de cih girtibû, hûn wê dizanin. Em bêjin ewana ji bo tatmîn- kirina bingehêki fanatik hatine gotin. Lê ew ittifaqa ku hûn bi lez û bez ketin nav û we bo rayagiştî belavkir, ji alî politik ve tiştêki ciddî ye. Mirov kare wan wehra rêz bike: YNK yek ji hêzen bingehin ye. Enî ye, ku bo Kurdistanê Başûr gi- ringiyeke mezin e. Li diji pêkhatinê (çêbûna) vê eniyê dexten dewletên kolonyalist jî hene. Ji bo tekbirina xebata Enî eş- kere û weşartî, bi her awayî kar ten meşandin. Li gor ditina me, ittifaqa YNK û PKK parçeyeke ji van dextan (zext-baskî) e. Ji ber ku wek me li jor jî got, təkiliyên PDK-1 li gel PKK hatiye eşkerekirin. Dijminatîya PKK li gel PKI jî tê zanin. Gelo di vê rewşê de ittifaqa YNK û PKK bo Enîya Kurdistanê Iraqê ne emirvaqiyek e? Wê PKK ji alî hêzen ku di nav Enî de cih girtine qebûl bibîni? Ger qebûl nebîne wê çawa bibi? Ew PKK'ê ku ji alî PDK ve ji navçeyên rizgarkirî hatiye durrxî- stin wê çawa bi təkiliyên YNK re dişan bikevî nav wan herê- man? Wek ku tê fikirin ger PKK di herema Soran de bi cih bibe jî, dişan bo çûn û hatina Tirkiye wê bi mecbûrî jî herêma Behdînan ku di bin kontrola PDK de ye derbas nebi? Di rewşêki weha de tewra PDK ji alî YNK ve çawa bê ditin?

Ji ber van sedeman baweriya me ew e: ittifaqa YNK-PKK ne tenê bo hêzen Kurdistanê Bakûr, her weha bo hêzen Kurdistanê Başûr jî emirvaqî ye.

Ditînen me li ser PKK di organa me ya weşanê Rizgari hej- mara 11 an de bi kurtî bo rayagiştî hatiye pêşkeşkirin. Em pêwîst nabînin, ku wan ducar (tekrar) bikin. Lê belê qeneeta me ewe, ku PKK di Rojhilatanavîn de di destê rêxistinên ist- tixbaratan de bûye rêxistinek şantajê. Wekî din, em bawer in ji alî we ditînen PKK li ser RIZGARÎ jî tê zanin. Hûn jî di- zanin ew ne ditin (nerîn-teqyim) in. Lê tenê sîxêf û îxbar in. PKK bê westan tevgera me siyasî re, pêşengên wî yên ku rû- sipitîyê wan di pratîkê de îşdat bûyî re sîxêfan dike, wêna jî xwe re kiriye erk. Dijminatîya PKK gihiştîye raddeyekî wu- sa, ku di şeva Newrozê de li Hollanda li bajarê Deventer kad- royên tevgera me reşand. Li Yewnanistanê di kampa Lavrionê de

bi kêran hevalê me birîndar kirin. Ev tewrên dijimintî yê PKK îro jî dom dikin.

Tewrê (mewqûf) PKK ne tenê diji tevgera me wusa ye. Êriş û sîxêfan wî hema hema li diji hemû hêzen çep yê Kurd û Tirk re dom dike. Wekî din, destê PKK di van êrişan de bi xwina şo- reşgeran ve sor bûye.

Di belavoka 1 ê Gulanê 1988 an de, ku imzeya wê û Sekreterê Giştî ya PKK heye, ev ditînen xwarê cih digirin: "Dijminên me yên kolonyalist bo vemirandina têkoşina berxwedana netewî û serxwebûnê, li Kurdistanê pêş dikeve û bo ku di ber çavê gelê me û rayagiştî dinê de tiştêki xirab nişan bide, gelek tohmet û iftirayînan dikin, bi iddiya ajantîya hêzan û iddiya terorîs- tî ya wan, dixwazin iftirayên xwe bi heq derînin."

Qebûlnekirina van gotinan ne mimkin e. Lê ewana gişt jî alî PKK ve hatiye kirin, hin jî tên kirin. PKK hê jî hesabên suçên (Tawanên) xwe nedaye. Divê hesab bide. Wê hesabê jî ne bi me- sajen yekitîyê ku bi westiya we dişîne. Lê divê li pêş orga- naki ku, ji marksîst, niştîmanperwer û demokratên Kurdistanê ve pêk be, bide. Ji bo wê jî, divê PKK, pêşî ji kontrol û çav- deriya "sîbera" wî dewletê ku "xwe weşartîye" derkeve. Divê jî geliya Biqa derkeve. Divê dijminatîya marksîstên Kurdis- tane, hêzen niştîmanperwer û demokratên Kurdistanê suc (taw- n) qebûl bike, divê kesên ku wan sucan kirine aşkere bike. Di- vê dev jî edetên xwe ye sîxêf kirin û iftira berdi.

Wekî din divê serokê PKK qasê ku bikaribe bi hêzen şoreş- ger re rû bi rû bide û bistîne, cesur be. Û divê em pirsên xwe di nav xebatkirina organên xwe de, di nav xwe de çareser bi- kin.

Berêz TALABANÎ,

PKK bi siyaseten xwe yê ku îro Sekreterê Giştî ye wan jî red dike ve rê jî politikayên demdirêj yê dewleta Tirk re vekiriye, ku ew politika bikevin jiyane. PKK hin jî xebatên xwe ye bi vî rengî didomîne. Dewlata Tirk di şexsiyeta PKK'ye de dixwaze tevgera Kurdi bixe gorê.

Ji ber vê yekê li Kurdistanê dor 300 hezarî hezekî ordî hate pêkanin. Hêzên polis û istixbarat bi awakî neditî bihêz- kir. Bi sistema parêzgerî (koruculuk) ve di rêxistina civaka Kurdistanê de hejandîen kur hate afirandin... Her wusa têko- şîna Kurdistanê Başûr kete bin tehdîdê û rêyên erzaq hatin- girtin.

Ji alî din, demokrat û sosyalîstên Tîrkiye di sewiyekî se- qet a demokrasiya burjuwa de hatin hiştin.

Dewleta Tîrk bi zanebûn motîfa PKK bi kar anî, politikayên xwe li ser Kurdistanê bi civaka Ewropa re da qebûl kirin. Tê- koşîna rizgariya netewî ya Kurdistanê jî xistin nav qalibek "terorîstî", "veqetxwazî"

Berêz TALABANÎ,

Wek me li jor jî got, ittîfaqa we li gel PKK, di me de hesa- sîyetên ciddî afirandiye. Em hêvîdar in ku jî vê ittîfaqê tê- koşîna serxwebûn û azadiya netewa Kurd zirar nebîne! Em hêvî- dar in ku dirok we biheq derîne! Em hêvîdar in ku ev ittîfaq

di Rojhilatanavîn de beşek ji tevgera Kurdî bi hinek hêzan ve girênde! Em hêvîdar in ku ev ittîfaq Eniya Kurdistanê Iraqê tek nebe! Em hêvîdar in ku ev ittîfaq emre politikayên dewleta Tîrk yen li ser PKK dirêjtir neke!

Tiştên ku îro em bêjin ev bûn. Em bi hêviya pêşkêşkirina dîtinên xwe bi awakî firehtir li ser rewşa Rojhilatanavîn û Suriye dihevinin.

Ji ber sedemên jorîn, banga we re bersîvek neyînî (negatîf) didin.

Silavên Dostaniyê

3 Hezîran 1988

RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

(rîzgari)

Sekreteriya Giştî

AÇIK MEKTUP

BAŞYAZI

Sayın Celal Talabani

Kürdistan Yurtseverler Birliği Genel Sekreteri

13 Mart 1988 tarihli ve "Türkiye Kürdistanlı tüm örgüt ve partilere" ana başlıklı çağrınızı aldık.

Çağrınızı, yetkili kurullarında dikkatle değerlendiren örgütümüz, varmış olduğu değerlendirme sonuçlarını tarafınıza iletme kararı aldı.

Bu metni çağrınıza cevap olmak üzere sunuyoruz.

Sn. Celal Talabani,

6

Eğer yakın geçmişte meydana gelen olaylar ve Kürt hareketini tehdit eden olgular görmezden gelinirse, hiç kuşku yok ki, bu birik çağrısı son derece olumlu bir girişim olarak kabul edilebilirdi.

Ancak, yakın geçmişte meydana gelen olaylar ve Kürt hareketini tehdit eden olgular gözönüne alındığı zaman bu birlik çağrısının Kürt ulusunun bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini sonu belirsiz maceralara sürükleyici, halen sürdürülmekte olan birlik faaliyetlerini zedeleyici ve Kuzey Kürdistan'da (TC) mücadele eden siyasi hareketleri tahrîp edici nitelikte bir girişim olduğu endişesi içindeyiz.

Bu iddiaları sert ve gereksiz bir hassasiyet olarak yorumlayabilirsiniz.Ama,ne yazık ki bütün boyutları ile yaşadığımız son 30 yıllık pratik siyasi mücadele,bizi,yok olma tehdidi altında bulunan Kürt halkının mücadelesinde olabildiğince titiz ve sorumlu davranmaya mecbur etmiştir.Bu nedenlerdir ki,bir çok dost güç zaman zaman hareketimize karşı haksız eleştiriler yapma durumunda kalmışlardır.0 kadar ki 1980-84 yılları arasında,Ortadoğu'da,hareketimizi siyasi tecrit ile tehdit etme durumu bile ortaya çıkmıştı.Örneğin bu gün birlik için çağrı yaptığınız PKK,o dönemde arapça yayınladığı broşürlerde hareketimizi bildiğiniz saçma-sapan iddialarla Filistin örgütlerine "ihbar" etme suçunu işlemişti.Halen,yayın organlarında hareketimize karşı devrimci ahlaktan yoksun,seviyesiz ithamlarla bu tür çalışmalarını sürdürmektedir.Ne var ki,bütün başkılara rağmen,temel ilkelerimizden taviz vermedik ve Ortadoğu'daki pazarlıklara bulaşmadık.

Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın yarattığı karmaşa içinde tarihin gündemine giren Kürdistan,bildiğiniz gibi bölünüp parçalandı.Dört devlet arasında sömürgeleştirildi.Bunu izleyen dönemde ise,Kürt halkının sömürge statüsüne karşı sürdürdüğü direnmeler vahşice bastırıldı.Kürt halkı içinde teslim alındı.Kürdistan sorunu tarihin gündeminde düşürüldü.

Bu gün Kürdistan sorunu çok daha kapsamlı olarak yeniden tarihin gündemindedir.Bu anlamda Kürdistanlı siyasi güçlerin,yazarların,sanatçıların vb.görev ve sorumlulukları da son derece ciddi ve kapsamlıdır.Biz bir siyasi hareket olarak bu sorumlulukları taşıdığımız iddiasındayız.Gerek siyasi poliste,işkence,mahkeme ve hapishanede ve gerekse uluslararası düzeyde bu görev ve sorumlulukları imkanlarımız ve yeteneklerimiz oranında yerine getirmekteyiz.Ideolojik mücadele-politik dostluk ilkesini hiçbir düzeyde tahrir ettiğimiz iddia edilemez.Kürt hareketinin hiçbir düzeyde tahrir ettiğimiz gerektiğine inanmaktayız.Kürt halkı bağımsızlık ilişkilerinin acısını çok çekti.Hala çekiyor.

Sn.Celal Talabani,

Çağrınızı aldığımız zaman bu genel çerçeve içinde yaptığımız değerlendirmeler sonucu,PKK ile ittifak arayışınızı kavrayamadığımızı itiraf edelim.Kürdistan Press Gazetesi'nde yayınlanan seri röportajınızda da belirttiğiniz gibi, "Ortadoğu'da bir devletin gölgesine sığınan ve saklanan Apo" ile ittifakınızdan ne önce ve ne de sonra Kuzey Kürdistanlı hareketlere bilgi vermediniz.PKK ile son derece ciddi çatışmalar içinde bulunan bu hareketleri çığnediniz.Oysa,bunlar arasında sizin "dostluğumuz eskiye dayanıyor" diye belirleme yaptığınız bir TKSP de var.TKSP'nin PKK ile ilgili değerlendirmeleri ise -en azından sizin dostunuz olması hesabı ile- sizin tarafınızdan ciddiye alınmalıydı.Dilerseniz TKSP'nin değerlendirmelerinin bir bölümünü beraber okuyalım.TKSP'nin merkez yayın organı Riya Azadi'nin 105.sayısında "Halk savaşı mı,Halka karşı provakasyon mu?" anabasklıklı değerlendirme yazısı şu ifadelerle son buluyor: "Kimileri bu örgütü,terörist yanları olan,yanlışlar yapan yurtsever bir örgüt gibi gördü ve hala da,az da olsa öyle değerlendirenler var.Ama,partimiz başından beri düşmanın plan ve oyunlarını açıkca gördü ve PKK'ya doğru teşhis koydu:o bir provakasyon örgütüdür.Ipleri halkımıza düşman güçlerin elindedir.

"Bu nedenle de onu başındanberi izlediği bu provakasyon politikasından,yurtsever güçlere düşmanlıktan kurtarmak mümkün değil.Eğer bunu olanaklı sayanlar varsa,kendilerini aldatıyorlar.Ve bu onları provakasyonlar karşısında bir seyirci duruma düşürüyor ve hatta provakasyona kan vermeye kadar varıyor"

Gördüğünüz gibi,çağrı yaptığınız dost güçlerden biri son derece açık ve net belirlemelere sahiptir.TKSP'nin size cevap verip vermediğini bilmiyoruz.TKSP'nin değerlendirmelerinde henüz bir değişme olmadığı ise,bilinmektedir.

Görüldüğü kadarıyla birlik çağrınız,aceleye getirilmiş ve Kuzey Kürdistanlı siyasi hareketlere bir dayatma niteliğine

bürümüştür.Bu dayatmanın sonuçları henüz ortaya çıkmadan PKK ile ittifak olayını bir bildiri ile kamu oyuna sunmanız ise ikinci bir emrivaki durumu yaratmış olmaktadır.Oysa,siz, Kürdistan Press Gazetesi'nde yayınlanan röportajınızda "Güney Kürdistan muhtar değildir" diyordunuz. "Kimse Kürdistan'ın muhtarı değildir" diyordunuz. "Kuzey Kürdistanlı hareketler kendi sorunlarını,kendileri çözmelidir" diyordunuz. PKK ilişkisi ile gündeme getirdiğiniz durum,bu iddialarınızı dışlatıyor.

Sayın Talabani,

Çağrınızın sonuçlarını almadan,Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin en önemli sorunlarından biri olan cephe konusunu,YNK ile PKK'nin birliğine bağlı kılın son ilişkinizin biz de rahatsızlık yarattığını bilmenizi istiyoruz.PKK ile ittifakınızı imzalamadan önce,Suriye'de meydana gelen olaylar bizim rahatsızlığımızı bir kat daha arttırıcı niteliktedir.Bildiğiniz gibi,Suriye'de Nisan 1988 tarihli bir bildiri yayınlandı.Bu bildiri Halepçe Jenosidini protesto etmekteydi.Bildiri hazırlandığı dönemde bir PB üyeniz Şam'a geldi.Ancak,havaalanından içeri sokulmadı.Önüne,imzalaması için bu bildiri konuldu.Ve ancak bildiri YNK adına imzalandıktan sonra,Şam'a girilmesine izin verildi.Ve zaten siz de ancak bundan sonra Şam'a girebildiniz.Bu bilgiler siyasi çevrelere ulaştığı biçimiyle böyledir.Ve siyasi çevrelerin yararlandığı kaynaklar da tarafınızdan bilinmektedir!

Bildirinin iki özelliği var.Birincisi,YNK'nin PKK ile imza atmaya zorunlu tutulması.Ve ikincisi böylesi bir bildiri de Irak Komünist Partisi ile Irak Kürdistan Demokrat Partisi'nin imzasının olmaması.Oysa,YNK,Güney Kürdistan'da bu siyasi güçlerle bir cephe içindedir ve bu cephenin önemi çok büyüktür.Cephe içinde IKDP'nin ağırlığı ise,özellikle önem taşımaktadır.IKDP'nin PKK ile ilgili değerlendirmesi ise tarafınızdan bilinmektedir!!!Bu soruna biraz sonra tekrar döneceğiz.

Siz,"Ortadoğu'da bir devletin gölgesine sığınan ve saklanan Apo" diyordunuz.Biz bu devletin adını koymak zorundayız.Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi bu devlet Suriye'dir.Suriye'nin Türkiye ile ilişkileri ve hesaplaşmaları da bilinmektedir.Ve bir de esas olarak bilinen gerçek şudur ki,PKK,bütününü ile Suriye'nin denetim ve kontrolü altındadır.

Sayın Talabani,

Filistin hareketi düştükten sonra,can simidi olarak Irak Kürdistan Demokrat Partisi'ne sığınan PKK,bu gün gerek Kürdistan'da ve gerekse uluslararası düzeyde Kürt hareketine vereceği tüm zararları vermiş ve tepesinden tırnağına kadar kana bulaşmış bir haldeyken,bu kez YNK'ye sarılmaktadır.KDP'ye sığınmadan önce PKK'lılar,bırakalım dışarıyı,Diyarbakır Hapishanesinde bile, "Bavê İdris Çahşê" diye govend tutmaktaydılar.Ittifak bozulduktan sonra KDP hakkında yapmadıkları küfür kalmadı.YNK ile ilgili olarak da PKK'nin yayın organı Berxwedan'da kullanılan ajan suçlamalarını bilmektesiniz.Bunları fanatik bir tabanı tatmin etmek için başvurulan seviyesiz propagandalar olarak varsayalım.Ama,içine çok büyük bir acele ile girdiğiniz ve kamu oyuna açıkladığınız ittifakın siyasi cephesi görmezden gelinmeyecek kadar ciddidir.Bunları şöyle sıralamak mümkün:YNK,Güney Kürdistan için hayati önem taşıyan cephenin içinde temel güçlerden biridir. Bu cephenin oluşumuna karşı sömürgeci devletlerden gelen baskılar oldukça yoğunudur.Cephenin her ne pahasına olursa olsun işlemeze hale getirilmesi için,açık-gizli bir dizi faaliyet sürdürülmektedir.Bize göre,YNK'nin PKK ile ittifakı da bu girişimlerin bir parçası durumundadır.Çünkü,yukarıda belirttiğimiz gibi KDP'nin PKK ile ilişkileri açıklanmıştır.PKK'nin IKP ile düşmanca ilişkisi de bilinmektedir.Bu durumda,YNK'nin PKK ile ittifakı bu cepheye karşı bir dayatma değil midir?PKK,cephe içindeki güçler tarafından kabul görecektir?Görmez ise ne olacaktır?KDP tarafından kurtarılmış alanlardan dışarı atılan PKK,bu kez YNK'nin ilişkileri içinde tekrar bu alanlara nasıl girecektir?Soran bölgesine yerleş-

mesi planlanan PKK'nın,Türkiye giriş-çıkış için KDP'nin denetimindeki Bahdinan'dan geçmesi gerekmeyecek midir?Böyle bir durumda,KDP'nin olumsuz tavrı,YNK tarafından nasıl karşılanacaktır?

Bu durumda,PKK ile ilişkinizin yalnızca Kuzey Kürdistanlı güçlere karşı değil,aynı zamanda Güney Kürdistanlı güçlere karşı da bir dayatma olduğu düşüncesine sahibiz.

PKK ile ilgili düşüncelerimiz yayın organımız Rızgari'nin 11.sayısında kısaca kamu oyuna açıklanmıştı.Bunları tekrar etme gereği duymuyoruz.Ancak,PKK'nin Ortadoğu'daki istihbarat örgütlerinin elinde politik bir şantaj örgütü haline getirildiği inancını taşıdığımızı bir kere daha belirtmek istiyoruz.Ayrıca,PKK'nin bizimle ilgili değerlendirmeleri de sanırız tarafınızdan bilinmektedir.Bunların değerlendirme değil,suçlama,küfür ve ihbar olduğunu da bilmektesiniz.PKK, bıkıp usanmadan siyasi hareketimize ve onun hayat içinde aklanmış önderlerine küfretmeyi kendine görev saymaktadır.Hapishanelerde bile yayınladıkları el yazması metinlerde,hareketimizin önderlerini karalamak ve ihbar etmek saplantısından vazgeçmemektedir.Hollanda'nın Deventer ilçesinde yapılan bir Newroz geçesinde hareketimizin kadrolarına kurşun sıka-cak kadar düşmanca bir tavır içindedir.Yunanistan'daki Lavrion Mülteci Kampı'nda da arkadaşlarımızı bıçaklamaktan geri durmadılar.Bu düşmanca tavır bu gün de sürmektedir.Bu gün de PKK'nin yayın organlarında hareketimizi hedef alan seviyesiz suçlamalar,ihbarlar ve küfürlerle dolu yayınlar yapılmaktadır.

PKK'nın bu tavrı siyasetimizle de sınırlı değildir.Aynı saldırı ve suçlamalar Türk ve Kürt solunun hemen tümüne yöneliktir.Kaldı ki PKK,bu saldırılarda elini devrimcilerin kanına da bulamıştır.

1 Mayıs 1988 tarihinde sizin ve PKK Genel Sekreteri'nin imzası ile yayınlanan bildiri de şu ifadelere yer verilmiştir: "Somürgeci düşmanlarımız,Kürdistan'da gelişen ulusal direniş ve bağımsızlık mücadelemizi bastırmak,dünya kamu oyu

ve halkımızın gözünden düşürmek için çok çeşitli karalama ve suçlamalarda bulunmakta,şu ya da bu gücün ajanlığı ile veya terörizm iddiaları ile karalamalarına haklılık kazandırmaya çalışmaktadır"

Bu ifadelere katılmamak mümkün değildir.Ancak,bunlar biz-zat PKK tarafından yapılmıştır ve yapılmaktadır.PKK,her biri başlıbaşına bir suç olan bu faaliyetlerinin hesabını he-nüz vermemiştir.Ama vermek zorundadır.Bu hesabı,sizin aracılığınızla ilettiği birlik mesajları ile değil,Kürdistanlı marksistlerin,yurtsever-demokrat güçlerin oluşturacakları devrimci bir kurul önünde vermelidir.Bu bağlamda,PKK,önce "gölgesine sığındığı" devletin denetim ve kontrolünden ve Bekaa Vadisinden çıkmalıdır.Kürdistanlı marksistlere,yurtse-ver-demokrat güçlere ve Kürt halkına kurşun sıkmanın suç olduğunu açıklamalı,bu suçu işleyenleri teşhir ve mahkûm etmelidir.Küfür,ihbar,suçlama ve karalama gibi saplantılarını terk etmelidir.

Bir de,asıl,PKK lideri,devrimci güçlerle yüzyüze görüşecek kadar cesur olmalıdır.Biz,sorunlarımızı kendi kurumsal yapı ve işleyişlerimiz içinde kendimiz çözelim.

Sayın Talabani,

PKK,bugün Genel Sekreteri'nin bile reddetmek zorunda kaldığı faaliyetleri ile,Türk devletinin uzun vadeli politikalarının hayata geçmesini sağladı.Ve halen bu faaliyetlerine devam etmektedir.Türk devleti,PKK'nın şahsında Kürt hareketini tarihe gömme hesabı içindedir.

Bu nedenle Kürdistan'da 300 bini aşkın bir ordu gücü oluşturuldu.Polis ve istihbarat örgütü olağanüstü güçlendirildi.Koruculuk sistemi ile Kürdistan'ın toplumsal örgütlenmesinde derin sarsıntılar yaratıldı..Aynı zamanda Güney Kürdistan'daki mücadele tehdit altına alındı ve işe yolları kapatıldı.

Öte yandan,Türkiye'deki demokratları ve sosyalistleri,kolu

kanadı kırılmış ve bir burjuva demokrasisi düzeyinde frenledi ve onları bu düzeye rıza göstermeye mecbur etti.

Türk devleti PKK motifini ustaca kullanarak AT'ye Kürt sorununu çözümünde kendi programını dayattı. Kürdistan'daki Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ise, "Terörizm" in, "Bölücülük"ün dar kalıplarına sokuldu.

Sayın Talabani,

Yukarıda da vurguladığımız gibi,PKK ile giriştiğiniz bu ittifak bizde ciddi endişeler uyandırmış durumdadır.Umarız ki tarih sizi haklı çıkarır.Umarız ki,bu ittifaktan Kürt ulusunun bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi zarar görmez.Umarız ki,bu ittifak,Kürt hareketinin bir parçasını Ortadoğu'daki bazı güçlere bağımlı hale getirmez.Umarız ki,bu ittifak,Güney Kürdistan'daki cepheyi tahrip etmez.Umarız ki,bu

ittifak,Türk devletinin PKK ile ilgili politikasının ömrünü biraz daha uzatmaz.

Bizim bu evrede söyleyeceklerimiz kısaca bunlardır.Orta-doğu ve Suriye ile bağımlılık ilişkileri ve siyasal yapıya ilişkin görüşlerimizi sunma un dunu saklı tutarak,çağrınıza yukarıdaki nedenlerden ötürü o msuz cevap veriyoruz.

Dostça selamlar.

3 Haziran 1988

Kürdistan Kurtuluş Örgütü

RIZGARİ

Genel Sekreterliği

K.U.K.C.(Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi) SIYASİ PROGRAM TASLAĞI (*)

Kürdistan tikenli teller ve mayınlı sınırlarla parçalanmış, işgal altında sömürge bir ülkedir.

Kürt halkı;

-İşgal altındaki ülkesinde derin acılar,yokluk ve yoksunluk içinde yaşamaktadır.

-Sürekli ve zora dayalı asimilasyon uygulamalarıyla karşıkarşıyadır.

-Kuşaktan kuşağa aktararak günümüze kadar yaşattığı dili ağır baskı ve yasaklar altındadır.

Kürt kültürü yağmalanmış,folklorük ve artistik değerleri yok edilmiştir.Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü zenginlikleri işgalci devletler tarafından talan edilmekte,kaynak ve imkanları tahrip edilmektedir.

Kürt halkının temel demokratik hak ve özgürlükleri gasp edilmiştir.

Kürt halkı her biri başlıbaşına birer insanlık suçu olan jenosidlerle imha edilmektedir.

Kürt halkının varlığı inkar edilmektedir.

*Bu inkar ve imha altında Kürt halkı gerekli destek ve dayanışmadan yoksundur.

*Bu inkar ve imha altında Kürt halkı kendisini savunacak araçlardan yoksundur.

*Bu inkar ve imha altında Kürt halkı,mücadelesini zafere götürecek birleşik bir siyasî ve askerî merkezden yoksundur.

KUKC,bu temel gerçekleri gözönüne alarak Kürdistan'ın bağımsızlığı ve Kürt ulusunun özgürlüğü için bir araya gelen ve tüm imkanlarını tek bir genel taaruz cephesinde birleştiren siyasî güçlerin militan bir mücadele örgütüdür.

II-TARİHSEL TEMEL

Kürt halkı Yukarı Mezopotamya'nın en eski ve yerleşik halklarından
Varlığı arkeolojik kazılarda Sümer eşik taşlarında tesbit edilmiştir.

Tarihi belgelere göre Kardû'lar Kürdistan'ın en eski sahipleri sayılır.

Kardular,izleri aşiret örgütlenmesi ile günümüze kadar ulaşan komünal bir topluluktur.

Tarih içinde Kürtler,Urartu uygarlığının ve Medya İmparatorluğu'nun yapıcı ögesi oldular.

Kürdistan'da yaşayan uygarlıklar,bölgedeki diğer uygarlıklar gibi 2,5 yüzyıl süren Moğol istilasının tahribatına uğradı. İslam yayılması döneminde ise,Kürtler,Kürt-İslam devletleri ile tarih sahnesinde yer aldılar.

Osmanlı devletinin kuruluşu ve doğruya doğru yayılması,Kürdistan'ı Osmanlı-Safevi saltanatlarının nüfuz bölgelerine ayırdı.

Çaldıran Meydan Savaşı'ndan sonra (1514) Kürdistan'ın büyük bir bölümü Osmanlı sınırlarına katıldı ve Sultan Yavuz'un fermanı ile Kürdistan Osmanlı mülkü olarak 5 Kürt Prenslığı ve 8 Kürt şancağına bölündü.

Prenslıklar ve sancaklar,Osmanlıya vergi ve asker veriyorlardı.İç işlerinde ise tümü ile özerktiler.Kürdistan'daki ilk büyük feodal siyasal örgütlenme buydu.

Osmanlılar,Viyana önderindeki bozgundan sonra imzalanan Karlofça anlaşmasına göre Balkanlara kadar geri çekildiler.Osmanlılar Kürdistan'da siyasal birliği engelleyici çalışmaları da bu dönemde yoğunlaştı.Ayrıca,Kürt prenslikleri,hanedan aileleri ve mezhep çatışmaları ile de yeterli kadar bölünen Kürdistan'da savaş ve yıkım eksik olmadı.

Osmanlılar ile Safeviler arasında imzalanan Kasr-ı Şirin anlaşması ile de Kürdistan ilk kez iki büyük parçaya bölündü ve sömürgeleştirildi.

III-ÇAĞDAŞ SÖMÜRGEÇİLİKLE YÜZYÜZE

XIX.Yüzyılın başlarında İngiliz sömürgeciliği Bağdat'a girdi.Aynı dönemde Çarlık Rusyası da,Ermenistan ve Kürdistan üzerinden sıcak denizlere inme stratejisini uygulamaya geçirdi.

Bu iki sömürgeci devletin çıkar çatışmaları ise Ermenistan'ın imhası,Kürdistan'ın da parçalanarak sömürgeleştirilmesi ile noktalanacaktır.Kürdistan'da gerek İngiltere ve Çarlık Rusyası'nın hegemonya mücadelesi ve gerekse Osmanlı ve Safevi devletlerinin çıkar çatışmaları arasında,bütün bir yüzyıl boyunca arka arkaya patlayan Kürt direnmeleri ezildiler.

Kürdistan'ın büyük bir bölümüne yayılan Ubeyduhllah Nehri direnmesinden sonra ise,Osmanlı İmparatorluğu bazı Kürt aşiretlerinden oluşan Hamidiye Alayları'nın inşasına girişti. Kürdistan'ın toplumsal yapısında ikinci büyük siyasal feodal örgütlenmenin kurumları olan Hamidiye alayları,İmparatorluğun Kürdistan'da mevzilendirilen milis örgütleriydiler.

IV-BİRİNCİ EMPERYALİST PAYLAŞIM

XX.yüzyılın girişinde,Osmanlı İmparatorluğu'nda ırkçı-şöven akımlar iktidar oldu.

Sömürge paylaşımında pay isteyen Alman emperyalizminin itti-hatçılar eli ile sürdürdüğü doğruya yayılma politikası,Ermenistan halkını imha etti.Savaş Osmanlı İmparatorluğu'nu tarih sahnesinden sildi.Osmanlı'nın enkazı içinden çıkan Türk devleti ise,emperyalist paylaşımında Kürdistan'ın en büyük parçasına el koydu.

Kürdistan'ın bir bölümü İngiliz Manda idaresindeki Irak'ta, diğer bölümü ise Fransız Manda idaresindeki Suriye'de kaldı. İran eski payını korumuştur.

Statü,Lozan'da uluslararası düzeye onaylandı.

V-DİRENEN BİR HALK

Kürt halkı paylaşımı hiçbir zaman kabul etmedi. Kürdistan'ın dört parçasında da ulusal direnme hareketleri başladı. Irak'ta 1918'lerden itibaren başlayan ulusal direnmeler, İngiliz sömürgeciliği ve Haşimi Monarşisi'nin ortak eylemleri ile bastırıldı. Haşimi monarşisi'nin yıkılmasından sonra (1958), Kürt hareketi BAAS iktidarının ikiyüzlülüğü sonucu 1961'de yeniden silaha sarılarak dağlara çekildi. 1970'te Otonomi Yasası kabul edildi. Irak ve İran'ın ünlü Cezayir Anlaşması nedeni ile yeniden başlayan savaş, 1975'de yenilgi ile sonuçlandı.

Fransız Manda idaresinin politikası gereği Suriye, bir dönem Kürt aydınları ve politikacıları için bir merkez durumuna geldi. Osmanlı'nın enkazı üzerine şekillenen yeni Türk devletinin vahşetinden kurtulan politikacılar Suriye'de siyasi çalışmalar yaptılar. Kürt dili ile ilgili en önemli çalışmalar bu dönemde hayata geçti. Arap milliyetçiliğinin izlediği Anti-Kürt politika, Suriye devletinin sınırları içinde kalan Kürtleri ezdi. Suriye sınırları içinde yaşayan Kürtlerin büyük bir bölümünün vatandaşlık hakları yok edildi. Topraklarına el konuldu. Politik ve kültürel çalışmalar yasaklandı.

İran'da şahlık rejimi tarafından yok edilen Simko hareketinden sonra, Kürdistan tarihinin ilk ve tek cumhuriyeti kuruldu. İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra kurulan Mehabat Cumhuriyeti ancak bir yıl yaşayabildi. Şahlık döneminde yer yer patlayan ayaklanmalar vahşice bastırıldı ve şahlığın yıkılışından sonra İran'da Kürt hareketi yeniden yükseldi.

Türkiye'de de durum daha farklı olmadı. Emperyalist paylaşımı hiçbir biçimde kabul etmeyen Kürt halkı sürekli olarak ayaklandı; Koçgiri, Şeyh Said, Ağrı, Zilan ve Dersim bunlardan en önemlileri idi. Her ayaklanma emperyalist devletlerin de yardımı ile kanlı biçimlerde acımasızca yok edildi. TC, Kürdistan'ı yeniden adım adım işgal etti. Kürdistan'ın zenginlikleri yağmalandı. Kaynakları köreltildi. Üretici güçlerinin gelişmesi kırıldı. Kürt dili yasaklandı. Kürt kültürü bıçaklandı. Yoğun ve insafsız bir zoraki asimilasyon uygulanmasına girildi. Kısmi direnmeler sürmekle birlikte Büyük Dersim jenosidinden sonra Kürdistan kan içinde teslim alındı, işgal edildi. Kürt olan her şeye düşman olan Türkiye'de direniş hareketleri Kürt halkının kan içinde dize getirildiği 1938'lerden yaklaşık 20 yıl sonra yeniden fişkırdı. Bu direnişler halen değişik biçim ve içeriklerle devam etmektedir.

VI-ÜLKENİN BAĞIMSIZLIĞI - ULUSUN ÖZGÜRLÜĞÜ

Kürt halkı, uluslararası çıkarların nazik bir denge oluşturduğu Orta-Doğu'da parçalanmış ve dört devlet tarafından işgal edilerek sömürgeleştirilen ülkesinin askeri işgalden arındırılması, bağımsızlığa kavuşması için mücadele ediyor. Kürt halkı, gasbedilen temel ulusal demokratik hak ve özgürlüklerini geri almak gibi meşru bir talebin sahibidir. Kürt halkı, yağmalanan yeraltı ve yerüstü zenginliklerini korumak, tahrip edilen kaynaklarına sahip çıkarak, dil ve kültürünün üzerindeki yasakları kaldırmak, bağımsız bir ülkede demokratik bir toplum kurmak istiyor.

KUKC, Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini politik varlığının maddi gerekçesi sayar. KUKC, bu mücadeleye katılan, destek veren, dayanışma gösteren tüm güçleri (devletleri, partileri, örgüt, kurum ve kişileri) dost sayar.

SIYASI RAPOR

DIYARBAKIR CEZAEVINDEKİ DURUM ÜZERİNE (*)

(...)

Bu bölümde içerdeki durum hakkında kısa bilgiler vermek istiyoruz.9 Şubat'ta başlayan ve 11 gün süren Açlık Grevi (AG) eylemine biz de grup olarak katıldık.Ek'te size tüm gruplarca benimsenen gönderiyoruz.Eylem önerisi PKK ve DS'un yazılılarıyla açıldı.Fakat,biriken sorunların çözümü için bir AG'nin gündemleşmesi genel kabul gören bir tartışmaydı.Mevcut istekler için süresiz AG'ne gidilmesi önerisi tüm gruplarca benimsendi.Ancak,eylemin örgütlülüğü için ortak program dışında bir oluşması gerekiyordu.PKK, bu'de çoğunluğun kendisinde olmasını (5 kişi olursa 3'ü,3 kişi olursa 2'sinin kendisinden olmasını) dayattı.Bu kabul edilmedi ve tüm gruplar eşit temsili bir'da dırettiler.KAWA, "siyasi güce göre temsil" diye bir formül ortaya atarak,PKK'nin diğer tüm grupların hepsine karşı eşit derecede temsil edileceği bir önerdiyse de hiçbir grup kabul etmedi.TKP/ML,KUK,Rızgari,DY,Peşeng,TKEP,Kurtuluş ayrı bir "Diyalog Komitesi"nde anlaştilar.KUK,Rızgari sonuç olarak ve idare ile pazarlığın ortak yapılması ile ... organın tartışmadan kaldırılmasını önerdi ve bu öneri kabul edilerek PKK,DS,Kawa dahil tüm gruplar içinde grup kararıyla davranma kararına vardılar.Eylem,diğer anlaşmazlık konusu olan "Süresiz AG'nin belli bir süre içinde tıkanması halinde dönüşümlü olarak sürdürülmesi ya da kadrosal bir AG'ne dönüştürülmesi konusu çözülmeden başlandı.PKK,TKP/ML ve DS süresiz AG'nin tıkanması halinde, kitlenin eylemi bırakması ve önceden belirtilmiş kadroların AG'ni sürdürmesi,Kawa,KUK,Rızgari,HK,DY,ÖY,Peşeng,Kurtuluş ise,dönüşümlü AG'ne hazırlıklı olarak eyleme katıldılar.Talepler dilekçesine bizim önerimiz üzerine "1981-84 yılında cezaevindeki işkence olaylarının sorumluları hakkında dava

KUKC,Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı olan,hangi biçim içinde olursa olsun bu mücadeleyi engelleyen güçleri ise düşman görür.

KUKC,ilke olarak sosyalist ülkelerin,emperyalist metropollerin işçi sınıfı hareketlerinin ve ulusal kurtuluşu halkların dostu ve müttefikidir.

KUKC,Kürdistan'ın her parçasında sürdürülen mücadeleleri kendi mücadelesinin doğal parçası sayar.Bu mücadeleleri sürdüren siyasi güçlerle birliği amaçlayan ilişki ve ittifaklar karar.

KUKC,emperyalizme,sömürgeciliğe,faşizme,feodalizme bütün biçimleri içindeki gericiliğe,baskı ve sömürüye,emekçi halkın çıkarlarına karşı işleyer bütün ilişki ve ittifaklara karşıdır.

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin esas olarak politik düzeyde çözüleceğinin bilincindeyiz.Kürt halkına karşı sürdürülen savaş haksız bir savaştır.İşgal ve istila altındaki Kürdistan'da,silahlı mücadele halkımıza dayatılmış zorunlu bir mücadele biçimidir.Bu mücadelede;

a)Tüm halkın silahlanmasına tekabül eden bir Halk ordusu inşa edilecektir.

b)Tüm siyasal ve toplumsal güçlerin tek bir genel taaruz cephesinde birleştirilmeleri esas alınacaktır.

KUKC'nde bu amaç ve ilkeler üzerinde bir araya gelen güçler şu program hedeflerini gerçekleştirmeyi amaçlarlar:

(Devamı gelecek sayıda)

(*) Bu sayıda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ile ilgili örgütümüzce hazırlanan program taslağını sunuyoruz. kamu oyu ve kadrolar arasında tartışmaya açtığımız bu metinle ilgili eleştiri ve önerileri bekliyoruz.

açılması ve teşhiri" konusu da alındı. Eylem programına göre ilk hafta dilekçeler verilerek; saç-sakal kesme, görüşlerde Kürtçe konuşma gibi fiili dayatmalara girildi.

İdarenin sorunları çözmemesi üzerine 9 Şubat'ta ikinci dilekçeler verilerek AG'ne başlandı. İlk beş gün şekerle su verilmesi sorun yarattıysa da, eylemlerin, aileler, İHD, TA-YAD, Diyarbakır ... örgütü gibi çevreler tarafından desteklenmesi üzerine, idare ilk haftada isteklerimizin ağırlıklı bir bölümünü kabul etti. Fakat, "Kürtçe konusu, saç-sakal, ıstıtcı ve eyleme dava açılmaması" gibi konular çözülmediği için eylem bırakılmadı. Ailelerin destek grevi oldukça büyük boyutlara vardı ve Diyarbakır'da desteklendi. Dışarıda bildiğimiz gelişmeler sonucu isteklerimizin MSB ve Başbakanlıktan yapılan açıklamaları kabulüne rağmen, yerel yöneticilerin (Adli Müşavir ve MSB yetkilileri) geç gelmeleri sonucu 20 Şubat günü çözülmesi üzerine AG bırakıldı. 11.gün olmasına rağmen 20'ye yakın insan mide kanaması vb. rahatsızlıklarla Askeri Hastahaneyeye kaldırılmıştı. Prensip olarak, AG boyunca tıbbi müdahale kabul edilmediği için, M. Emin Yavuz mide kanaması sonucu öldü. Bu ölümden idarenin görüşmeleri uzatmasının da payı vardı. Eylem programında, "hastaların AG'ne sokulmaması" kabul edilmişti. TKP/ML 84 ölüm orucundan beri hasta olanların AG'ne sokulmaması için ayrı bir öneri verilmesine rağmen, bu önerisini ve grup kararlarını kendileri de uygulamadılar. Kawa ve Rızgari bir açıklama yaparak, iki arkadaşlarını AG'ne sokmama kararı aldılar. Eylem içinde anlaşmazlık ve spekülasyon konusu olabilecek bir terslik yaşanmadı. İdare ile görüşmeler, tüm koşuş sorumluları çağrılarak yapıldı. Böylece, PKK'nin "idare ile görüşmeleri sadece biz yapacağız" diye ısrar etmesi de suya düşmüş oldu. Dilekçelerde belirtilen 29 maddelik cezaevi özeline ilişkin isteklerin (sakal-bıyık bırakma serbestisi ve ıstıtcı-ocak verilmesi dışında) hepsi kabul edildi. Bunların içinde, özellikle, Kürtçe konuşmanın resmi olarak kabul edilmesi ve tutuklu temsilciliği, başlıca öneme sahipti. (Daha önceki uygulamada, sadece anne ve babalar, Kürtçe bilen bir gardiyanın denetiminde zaten görüşüyorlardı. Fakat, binbir

türlü güçlük çıkarılıyordu. Anlaşmayla, görüşmeye gelen herkesin isteği halinde Kürtçe konuşmaları kabul edildi.) Kabul edilen isteklerin bir bölümü hemen uygulanırken; koşuş düzenlemeleri, telefon vb. için takvim belirlendi. Eski yaşamdan farklı olarak içeriye yiyecek alınması, saz, teyp, radyo serbestisi, daktilo verilmesi, görüş zamanının uzaması ve kolaylaşması, koşuşlar arası misafirlik, Avukatlarla yüz yüze konuşma da sözkonusudur. Yayın serbestisi ve havalandırma düzeni çok önce çözülmüştü. Bir yıldan beri fiili olarak elbise giyilmiyordu ve bu konu da resmi bir serbesti kabul edilmişti. Eylemin başarı ile bitmesi ile birlikte "tutuklu temsilciliği" tartışmaları gündeme girdi. Uzun ve kamplaşmalı bir tartışma sonucu idare, Adli Müşavirlik nezdinde de "tutuklu temsilciliği" olarak işleyen temsilciler belirlendi. ÖY, Peşeng, KUK-SE, TKEP dışındaki tüm gruplar temsilcilik kurumunu mevcut haliyle desteklemektedir. PKK "tek kişilik temsilcilik ve onun da PKK'li olması" ısrarından pratik olarak vazgeçmiş bulunuyor. Şu anda 1 PKK, 1 TIKKO ve 1 KAWA'dan olmak üzere seçilmiş üç temsilci bulunuyor. Bunlar idare ile tutuklular arasında diyaloga girip, sorunları çözmeye çalışıyorlar. Grupların iradesini bağlayıcı bir fonksiyonları yoktur.

Direnisten sonra "sürgün" gündeme geldi. Bu bizler açısından iki türlü yorumlandı. Birincisi; eylemin elebaşısı diye gösterilenlerin izole edilmesi geleneğine bağlı olarak sürgün, ikincisi; ki, esas üzerinde durulan nokta, Diyarbakır Cezaevi'ni bir bütün olarak dağıtmak, kamuoyundaki cezaevi imajını silmek, tanındığı gürültülü şekilde açıklanan bir kısım haklardan kimseyi fiili olarak yararlandırmamak.

Sürgün, 20 kişi Antep, 20 kişi Urfa cezaevlerine olmak üzere 40 kişi ile gerçekleşti. Sürgünü protesto amacıyla gün boyu slogan atıldı ve üç gün açık grevi yapıldı. Protesto grevine ÖY, Peşeng, KUK-SE katılmadılar. Daha sonra Adli Müşavirlik sürgünlerin durdurulduğuna dair açıklama yaptı. Sürgüne gönderilenlerin hepsi PKK ana davasından ceza alanlardı. Bunlarının hepsinin davası yeni sonuçlanmıştı ve i-

ikinci kez Yargıtaya gidecekti.Sürgünlerin durdurulması ve temsilcilik sorunu tartışmalarının kesilmesinin ardından; Metris'teki kaçış olayı neden gösterilerek "gece sayımları" istendi.İlk günün gecesi sayımlar sloganlarla protesto edilmesine rağmen, idare ile yapılan görüşmelerde "sayım" konusu 20 gün için ve temsilcilerin de sayımlarda bulunması koşuluyla kabul edildi.Şimdi gece sayımları böyle yapılıyor. PKK,önce bu uygulamaya şiddetle karşı çıkarken,ikinci gün görüş değiştirerek "cezaevinin dağıtılmasına neden olabilir" diyerek, "gece sayımı"nı kabul etti.

Cezaevi'nin Adalet Bakanlığı'na devri kesinleşmiştir.Cezaevindeki demirbaş teslimi tamamlandı.Sivil personel gözlemci olarak gelmeye başladı.Engeç Nisan ayının sonlarında idarenin tümüyle sivilleşmesini bekliyoruz.

1986 ve 87 yılları arasında gruplar arası ilişkileri özetlemek istiyoruz:86 yılının baharında PKK'liler bir öneri açarak (TIKKO ile birlikte) İstiklal Marşı'nın kaldırılmasını gündemleştirdiler.0 tarihe kadar Ocak 84 anlaşmasına uygun olarak İM cuma akşam ve sabah söylenmekle beraber,tamamen laçkalaşmış ve kimi koşullarda artık fiilen okunmuyordu.İM'nin kaldırılması önerisi herkes tarafından benimsenmekle beraber,bunun bir direnişe yol açacağı,bu nedenle bir direniş programı ve bir cezaevi örgütlülüğü sağlamanın zorunluluğu üzerinde durduk.Program ve örgütlülük konusu uzun süre tartışıldı.Eylem programı üzerinde de görüş programı sağlanmasına rağmen ortak bir cezaevi komitesi oluşturularak,direnin,yönetimin bu komiteye yürütülmesi düşüncesi tıkanıdı.Neden,PKK'nin yürütmeye belirleyici bir ağırlık istemesi ve kimsenin de bu formülü benimsemeyişidir.Tartışmaların uzaması ve PKK'nin çoğunluk siyasi görüşe katılmaması sonucu,5 Eylül'de İM'nin fiili olarak okunmaması eylemine başlama kararı alan PKK,bu tek yanlı kararı TIKK0'yu da atlayarak yaptı.Bu emirvaki üzerine,biz,grup olarak şu tavrı takındık:

"İM'nin kaldırılması eylemini doğru ve haklı bulduğumuz için biz de yürüteceğiz.Bu tavır bir direniş doğurursa bu

süre içinde anlaşığımız gruplarla ortak hareket edeceğiz. Ayrıca,PKK'nin grupçu ve tahakkümcü tavırlarını cezaevi örgütlülüğü ve eylem hakkındaki görüşlerini eleştiren" bir yazı yayımlandı.Bu görüşlerimiz hemen herkesçe benimsenmesine rağmen,PKK'yi resmi düzeyde eleştiren yalnızca biz olduk. PKK'liler de, "TIKKO'nun kendilerini atladıkları eleştirisine" özeleştiri ile karşılık verirken,bizim eleştirilerimize sert ve gürültülü bir yazı ile cevap verdiler.Yazıda, "aramızda bağlayıcı ilişki olmadığı,illa da tüm grupların görüş birliğiyle hareket etmek zorunda olmadıklarını,yeteri kadar tartışıldığı için,eylem kararını kendi başlarına almak zorunda olduklarını;bizim 'siyasi demokrasi' anlayışımızın sakat olduğunu,sayımız az olmasına rağmen PKK'yi yönetmek istediğimizi, 'başkasının sermayesi ile kumar oynamak' istediğimizi,bunun için de çeşitli hokkabazlıklar vb. yaptığımızı" öne sürdüler.Oldukça uzun olan yazı belli eleştirimle beraber,tüm grupların cezaevi siyasetlerine karşı da bir boburlenme niteliğindedi.

PKK ile ilişkilerimiz,bu olaydan sonra iyice soğudu.Fakat,bu bozukluk koşu ilişkilerimizde herhangi bir olumsuzluk doğurmadı.İM'ni okumama eylemine karşı,beklentilerimizin tersine idare yumuşak iniş yaptı.İM,bu tarihlerden sonra sadece hoparlörden çalınmakla yetinildi.

87 yılının ilk aylarından itibaren de TIKKO "tek tip elbisenin çıkarılması" önerisini tartışmaya başladı.TT'in çıkarılması,yine,genel kabul görürken,bu,cezaevi örgütlülüğü ve eylem programı gibi sorunları da programlaştırdı.Bizim görüşümüz şuydu: "TT'de cezaevindeki diğer baskı unsurlarından biridir.Bunlardan birinin diğer birine göre daha fazla önemsenip,adeta fetiş haline getirilmesini yanlış buluyoruz.Eğer,bir direniş yapılacaksa,TT.ile beraber diğer tüm taleplerimizi de içermeli,tüm amacı TT'i çıkarmak olmamalı.Idarenin,zaten,giderek TT'den vazgeçme eğilimi içinde olduklarını ve bunun bir pazarlık konusu yapılabileceğini, ek olarak bir eylem programı ve bunun kolektif bir yürütme ile kotarılması görüşümüzde ısrarlı olduğumuzu" da belirt-

tik.Bu tartışmalar da oldukça uzadı.Sürekli birlikte öneri yapan ve sonuçlandıran PKK-TİKKO bu kez ikili davranmak yerine karşı karşıya geçti.TT ile ilgili olarak TİKKO'nun öneri yaparken kendilerini atlayarak bir geleneği bozduğunu ve bu tavrından ötürü kendilerinin ayrı bir öneri sunacaklarını belirttiler.Böylece,iki odaklı bir tartışma açıldı.

Bu,ilkbahar aylarındaki tartışmalar dışında en önemli gelişmeler PKK'nın "işbirlikçileri cezalandırıyorum" diyerek aileleri topyekün imha ederek,caydırma,katliam hareketlerinin artmasıydı.86 yılındaki ilk toplu öldürme olayları başladığında,cezaevindeki hiçbir PKK'lı bu olayın kendilerince yapıldığını kabul etmiyor ve tepki gösteriyordu.Keza,bu yondeki bilgiler güçlü olmasına rağmen,başka gruplar da olayların "karanlık güçler" tarafından tezgahlandığı görüşünde birleşiyorlardı.Şubat 87'deki 'Pınarcık Katliamı' ve bunu bahane eden TC'nin,Güney Kürdistan'a hava saldırısı yapması olayı üzerine,biz ve KAWA,tüm cezaevine;"olayın protesto edilmesi için bir günlük AG" önerdik.Öneri,TT.eyleminin gündemde olması ve siyasi bir tavır olduğu gerekçeyle,PKK ve diğer gruplarca red edildi.Aynı tarihlerde yapılan duruşmada (11.03.1987),bir dilekçeyle,hem 'Pınarcık Katliamı' hem de bunu bahane eden TC'nin saldırı hareketlerini protesto ettik.Bu dilekçeye,KAWA da katıldı.Biz,ayrıca PKK'lilere yönelik bir yazı hazırlayarak;"Bu tür katliamları devrimcilerin gerçekleştirmiş olacağına ihtimal vermediğimizi,bunların provakatif olduğunu,kamuoyunun yaygın inancı karşısında PKK'nin net tavır takınması gerektiğini,bunları lanetlemesi gerektiğini vb". belirttik.

PKK'liler,daha önceki olayların aksine,bu kez ağız değiştirdiler.Olayın,ARGK tarafından yapıldığını fakat hedefin aileler değil,işbirlikçiler olduğunu ve çocukların yanlışlıkla ya da iki ateş arasında kalarak vurulmuş olmasından 'üzüntü' duydukları gibi,olayı üstlenen bir açıklama yaptılar. Ayrıca,kendilerinin bu olaylar vesilesiyle eleştirilmesinin "sömürgecilerin ekmeğine yağ sürmek" olduğunu,"savaş espirisi içinde böyle şeyler olabileceğini,bunların

bahane edilerek ulusal kurtuluş savaşına karşı sömürgecilerin uslubuyla haince saldırıldığı vb".belirten bildiriler çıkardılar.Tabi,bu olaylar PKK tabanında büyük sarsıntılara neden oldu.Gergin ve tartışmalı ortamlar doğdu.Nevar ki,hiçbir grup -bizim dışımızda- bu olayları eleştirmedik.PKK'nin kendini eleştirecek olanları,daha başından "hain,işbirlikçi" ilan etmesi caydırıcı oldu.Sonuçta,dışardaki katliamların kınanması konusunda,mahkemelerde ve cezaevinde açık tavır koyarak,PKK ile kafa kafaya geldik.Tabi,bu sürekli eleştiri,hem ilişkileri daha da gerginleştirdi,hem de içten içe başlayan "muhalafet" hareketini bize bağlama endişesi,onları daha da hırçınlaştırdı.Oysa,PKK'nin "cezaevi muhalafetine" güdüm olarak bulaşmıştı.Fakat gelişmelerden haberdardık. (Bu konuya ileride yine değineceğiz).Böylece PKK, hem iç muhalafeti körüklediğimiz,hem de diğer grupları kendilerine karşı cepheleştirdiğimiz inancıyla bizi hedef seçti.Bu arada TT eylemi tartışmaları sürdü ve Elazığ As.Cezaevi,Diyarbakır'a nakledildi.20'si faşist,80 devrimci,yüze yakın tutuklu geldi.Böylece,cezaevinde Dev-Sol,Dev-Yol gibi gruplar sayısız olarak artmış oldular.Elazığ'dan gelenlerin TT giymiyor oluşu (Elazığ'da da TT giymiyorlardı) burdaki tartışmaları kesti. "İkili bir durum var,hemen bizde elbise leri çıkaralım" dendi.Biz,sonuç olarak "eylem programındaki bazı düzeltmelere rağmen yeterli olmadığını,örgütsüz olduğunu belirtmekle beraber,TT eylemini kendi bağımsız tavrımız içinde destekleyeceğimizi" açıkladık.Tüm gruplar da eylemi koşullu olarak yürüteceklerini açıkladılar.Fakat,bu arada PKK'nin kadro adamı (aynı zamanda koğuş sorumlusu ve temsilcisiydi) aniden itiraf yaptı.Idare,bütün ayrıntıları öğrenmişti.Buna karşılık eylem günü tesbit edilmişti.Eylem günü geldiğinde PKK esrarengiz şekilde "eylemi ertelediğini",nedenini sonra açıklayacağını belirtti.Neden böyle yaptıkları spekülasyon konusu oldu.Tüm cezaevini tartıştırap,hazırlığı sokup,sonradan yine tek başına ve gerekçesini sunmadan "erteleme" kararına eleştiri,yine sadece bizden geldi.Ardından yeni bir manevraya geçip "TT çıkarma eylemi yerine TT giymek istemediğimizi idareye bildirelim,ama TT

giymeye devam edelim" dendi.Gruplar sağa-sola yalpaladıktan sonra,yine PKK'nin önerisine boyun eğdiler.Ve dilekçeler verildi.Bu olay gruplar arasındaki tüm ilişkileri baştan aşağı bozdu. "PKK'siz birşey yapılmaz" diyenlerle, "ayrı blok oluşturma zamanı geldi" diyenler ayrıştılar.Hem içeride gına getiren dayatmalar,hem dışarıdaki olaylar,cezaevinde bu tarihten sonra PKK'nin yanlızlaşma sürecini başlattı. İdare ise,beklenmedik bir şekilde,dilekçelere cevap olarak: "İsteyenin TT giyebileceğini,isteyenin giymemekte serbest olduğunu,içeriye de sivil giysi alınacağını." bildiren bir açıklama yaptı.Böylece TT sorunu herhangi bir eyleme girişmeksizin çözümlenmiş oldu.Tabi,TT eylemini süresiz erteleme kararı almış oldukları ve sadece dilekçe ile yetindikleri halde,PKK,bu beklenmeyen sonucu hemen kendisi için bir "zaffer" ilan etmekte gecikmedi.TT'nin kalkması cezaevinde belli bir rahatlama sağladı.Bundan sonra iki protesto olayı oldu.Birincisi TIKKO'dan Mehmet KALKAN'ın soruşturmada ölümü,diğeri de Metris'teki direniş desteklemek için çalışan ailelerin,Ankara yürüyüşünde,Didar ŞENSOY'un ölümü ile ilgili idi.Kalkan için iki gün,Şensoy için ise bir gün AG yapıldı.Bu eylemlerden dolayı önce 70 kişiye,sonra eyleme katılan tüm mahkûmlara birer aylık mektup cezası verildi.Bu arada,Hollanda'da meydana gelen olaylar üzerine PKK'ye bir not yazarak şu soruyu sorduk: "Dışarıda başka bir çok devrimci gruba olduğu gibi hareketimize karşı da,politik dostlukla bağdaşmayan saldırılar olduğunu,bizim için güvenilir olan kaynaklardan öğrendik.Bu tür saldırılar için size ulaşan bilgiler ve tavrınızı öğrenmek istiyoruz".Bu özel nota, hiçbir karşılık gelmedi.Biz,daha sonra iletilen "ilişkiyi askıya alma" kararını diğer gruplara aktık.Gerekçelerini de açıkladık.Tam bu tarihlerde,PKK-TIKKO gelişkisi de derinleşti.Partizancılar,35'de 3-4 adamlarını bırakarak,ayrı bir koğuşda toplandılar.En son olarak da,39'da birlikte kalan KAWA ve Rızgari de ayrılarak,başka bir koğuşta toplandılar.Eylül 87'de,PKK ile diğer grupların aynı koğuşlardaki diğer grupların ortak yaşamı tamamen sona ermiş oluyordu.Bu gelişmelerden dolayı PKK;Rızgari ve Partizan'a

karşı kampanya açtı.Ağustos ayında bir yazı çıkararak Rızgari'nin önde gelen isimlerini ad vererek karalamaya çalıştılar.Kimi PKK'cilerce bile kınanan bu yazıya (...) Rızgari de 16 sahifelik (...) bir yazı çıkararak cevap verdi.Özetle yazı da, "isim vererek devrimci insanların karalanmasının boşuna olmadığını,PKK'nin,bu insanları,tehlike gördükleri için öldürme kararı alırken,içeride de bu tavırlarına haklı bir ortam yaratabilmek için,onları tanıyan,seven cezaevi kitlesi nezdinde kötülümeye çalıştıkları" ve "eleştiriler doğru olsaydı o insanlar buradayken yapılmaya cesaret edilmirdi.Aradan 4 yıl geçtikten sonra yapılan bu ani çıkışın PKK'nin çıkmaza giren politikasının bir sonucu olduğu" belirtildi.Yazının diğer bölümlerinde,Rızgari'nin cezaevi sürecindeki tavrı değerlendirilerek,direniş,bütünlüğe,örgütlülüğe verdiği önem örneklandı. "PKK içinden kararlı ve örnek alınabilecek direnişler sergilendiği gibi,81-84 dönemindeki yüzlerce itiraf,ispion,teslimiyet rezaletinin vebalinin ağır yükünün de kendilerinde olduğu" belirtildi.Cezaevinde olup bitenlerin serinkanlı değerlendirilmesi istendi.PKK'nin Rızgari'ye saldırısının asıl nedeninin, "kendi politikasının iflasi,devrimci kamuoyundan tecrit olması" olduğu,işbirlikçileri caydırıyorum diyerek masum insanlar öldürülmesinin,sömürgecilerin ekmeğine yağ sürdüğü,PKK'nin, silahlarının geri kalan kısmını da, "ya diğer devrimci gruplara ya da iç muhalefete yönelttiği" belirtilerek,politikalarının "ideolojik-siyasal eleştirisi" yapıldı.Sonuç olarak, "cezaevindeki insanlar arasında,devrimciler arasında ortak baskı,zulüm ve direniş içinde pişen bir dostluk bağı olduğunu;PKK önderliğinin bu bağı kendi siyasi çıkarları lehine kullanmaya çalışıp,olmazsa koparmaya,düşmanlaştırmaya çalıştığını,kendilerinin (Rızgari'nin) bu tuzağa hiçbir zaman düşmeyeceklerini ve PKK'nin kendini gözden geçircinceye kadar ilişkilerin askıya alındığı" belirtildi...

Bu yazılanlardan sonra,yeni bir yazışma olmadı.Yalnız PKK cezaevinde çıkardığı metinlerde (dışarıdaki yayınlarında da) tüm grupları "işbirlikçi,teslimiyetçi,hain,söven" vb.

ilan etmeye devam etti. Ayrıca, Peşeng, KUK-SE, ÖY ile de, ilişkilerini kestiğini açıkladı. Daha sonra, Partizan'la birbirlerine karşı uzun polemiklere giriştiler. (...)

Bir yıldır içten içe gelişen PKK muhalefeti, Ekim 1987'de kendini ortaya koydu. Aynı bir koşutta toplanmaya başladılar. Muhalefetin ideolojik bir temeli olmadığı, daha çok her türden hoşnutsuzluğun bir araya gelmesi olduğu, kısa zamanda anlaşıldı. Aralarında ciddi siyasi çıkışlar yapanlar olduğu halde, ağırlık iç sorunların kangrenleşmesi biçimindeydi. Ayrılan grubun belli başlı isimleri şunlardı: Sayıları bir ara 60'a kadar çıktı. Sonra, beklentilerin aksine, muhalefet grubu ciddi bir çıkış yerine, sadece PKK cezaevi örgütünü suçlayan (kariyerizm, oportünizm, adam kayırma vb), PKK savasını, başkan Apo'yu öven bir bildiri yayınladılar. PKK'li-ler ise, ".... komplosu" adını verdiği muhalefeti, hainlikle, örgüte karşı komplo kurmakla suçladı... cezalandırılacaklarını açıkladı ve diğer grupları muhalefetlerini tecrit etmeye çağırdı. Muhalefet bu kısa büyümesinin ardından inişe geçti ve koşullardan ayrılan pek çok kişi geriye döndü. Ayrılanların bir kısmı diğer cezaevlerine nakledilirken, bazıları da burada halen aynı tavırlarını sürdürüyor. Muhalefetin PKK'ye sahip çıkması, hem kendi içlerinde hem de dışarıda "taktik" olarak nitelenmesine rağmen, umut verenleri de hayal kırıklığına uğrattı, yuvaya dönmelerine neden oldu. İdeolojik açılım düşünenler ise, hem kendi aralarında "şimdilik anlamadıkları, hem de kendilerini güçsüz hissettikleri için bu yola başvurmadıklarını" belirttiler. PKK, geçen 4 yıllık süre içinde eğitim çalışmaları, yayın, ajitasyon ve dışardaki gelişmelere de bağlı olarak içerdeki kitlesini canlı tutmayı başardı. (...). Gruplar, genellikle Newroz, 1 Mayıs ve Cezaevi Şehitleri'ni anma amacıyla bildiriler çıkarıyorlar. KAWA, özellikle Kasım 87'den bu yana PKK yanlısı bir siyaset izlemeye başladı. (...). Bizimle ilişkileri de bu bağlamda soğudu. Birlikte tavır almaktan özellikle kaçınıyorlar.

Diğer gruplarla ilişkilerimiz oldukça iyidir. Tavırlarımı-

zı tutarlı, güvenilir buldukları için, sayıca az olmamıza karşın, her konudaki düşünce ve tavırlarımıza önem veriliyor, itibar ediliyor. Örneğin; son olarak hapishane tutuklu temsilciliğine bizi aday olarak önerdiler, bu konuda çoğunluk da sağlandı. Fakat, hem'nin kendi adaylığını öne çıkarması, hem de bizim PKK ile ilişkilerimizi askıda tutmamız nedeniyle ısrarlı olmadık. Temsilciliklerden birini bu grup üstlendi.

(...)

Mayıs 1988

Diyarbakır Askeri Cezaevi

Rızgari Hükümlüleri

*

(*) Bu metin, 2 Nolu Diyarbakır Sıkıyönetim Askeri Cezaevi (şimdi sivil cezaevi)'ndeki 86-88 yılları arasındaki gelişmeler ile ilgili "Siyasi Rapor"dan özetlenerek alınmıştır.

Hêvreyan,

Mirov jiyana xwe da benda gelek hêviya ye. Helbet, ji holê rakirina van daxwaz û hêviyan ne gengaze. Paş pê, jiyana dise-kini. Lê be lê, divê di nav ref û cinan da ferkqêki bê danin. Ên zana, dizanin çi dixwazin û wê çawa bi karben, dizanin bi-gihijîn gengaziye û dera ghiştinê. O, anegorê vi dilivîn. Ev rengen livandinê ji rengdariya ramanan tinin ziman û damez-randina çanda mirov û an cinan pêktinin.

Çawa ku; bi helma avê di hin demên salê da baran dibare û tabiatê da guhertin çêdibe. Zêde baranbarin tabiatê da xesar çêdike. Evana heqîqatin ne gengaze van bidin seknandin. Ava mirov ji wûsane. Daxwaz û hêviyên mirovan; wek dawikên helmê hebûnê heqîqatin, ji holê rakirina van ne gengaze. Lê be lê zemtkirina van gengaze.

Barana bari dema bi avên piçûk an ji bi çeman va dibin yek, wê gavê li ser tabiatê û li ser jiyana mirov vejanan pêktinin. Lê be lê, lawên mirov dikarin bi hin qeysi tabiatê biguherinin. Jiyane ji ew xwe têxe rê. Di dirokê da ji her awa bu ye. Bo bi karhatina hêvi û daxwazên me, bi xwestina mi-rov her dem divê xebat bête kirin. Eva ji, pirsgrêka tekoşinê ye. Dirok ji mera tekoşina navbera mirovan ji tine ziman...

Tekoşina mirovan ê yeko yeko; wek ava baranê nagihije çema û erqa. Ger ku guhertina hini tiştan em bixwazin, ev, ne pirs-girêkên mirovan yeko yeko be, divê xebat û hemû awayê teko-şinê bi kollektîfî sazûman karbe wek, avên di herike ser er-qa û ew ji biherike ser avên çeman...

Mirovan bivê navê jiyana xweda hini tiştan çêdikin. Ev di rukarên cur be cur da pêktên. Minak; herêmen gûnda da mirovê li ser êrd dixebite; hini tiştan diçine, radike û digihijine. Di kedxana da mirov di gel gelek kesan dixebite. Her du rew-şandan ji mirov hini tiştên dardingî çêdike... Nayê zanin wê

çewa be ku xweditiya van zaden çinandi neyê kirin u lê neye lîrin. Hini ji wê da, dagerkirina wan zadan neyê kirin, jiyana me ne gengaze. Ji ber ko, garantîya jiyane û ya pêvendiyan me karên zadê dardingî va girêdaye. Cihê ko em lê dixebitin ji awthane. Li ber xebatê hini dirav didin. Bi mantiqeki safî awha tê gotin "karê xwe dikim, dirav distinim li keyfa xwe dinêrim". Na! Ev livandinêki ramanê xelet û xetere. Ji ber ko, kardar awha naponije. Kardar rêya zêjetirin xwarina keda modern kolê xwedi dirawî dinere. Mirov, di vê rawestê da ku bira mêtina li ser keda xwe bike û dev ji ramanên safî biqere. Di vê gehinekêda, karên ku bê kirin ewe, ku yekitiya ramanan bê afirandî û biqûlipin nav kar û bar an.

Wek herdû minakan da tê dîtin, bo mirov bigihije armanca xwe; dive jiyana dardingî da hebe, destbihelat be û xwe ji "te-nêbunê" xilas bike. Diroka mirovan teji wek van minaka ye...

Em kesên pelixî û di mêtinin bin zûlm û girtina dagirkeri-ye da, ji netewê mêtingehbuyî, me beriya vê roja mezin kiribe, (Kurdîstanekî serbixwe, demokratîk, yekbûyî û sosyalist) divê neyê pêwîste ramanên xwe bigihjinin hêzeki dardingî yi. Ev tenê, mirov perjewendîya xwe bide bin dagera hêza sazûmanî yi pîzor dibe. Ev ji nebese; mirov di nav jiyana rezanida, em, xwe-diti zadan nekin, dareriya van nekin; tu qimeta perjewendî û fêrisiya ku me da ye bin desthilata sazûmanî û kollektîfî nine. Bêqam, li vira Ked tê hêsbê. Cînen pelixî, ji bo hember keda xwe, bo ên xweyên xwedi tekoşinê dikin. Ev tê gotin ku, mêtingehîya kedê heye. Tekoşin, tekoşina bo sitandina hemberê kedê ye. Ked tenê kesên kedxanada dixebitin ra ne girêdayî ye. Fêydakirin û emilandina hemû tiştanda ked heye. Ji ber vê yekê, xwedi derketin û parastin û pêşvebirina van hebûn û zadan pêwîstiyek bingehîye.

Bo zêdebûna çandiyî em, tenê hêviya adana êrde nikarin bi-sekinin. Çawa, hêviya herikandina avên erqa û ya çeman mirov

bizanibe divê,kedxanada çawa xebat tê kirin û bo çî ye.wi, nasbike û bizanibe.

2.

Niha,em bin van ditinên xweyên taybeti da,ramanên ser welat û ser rêxistina xwe binin ziman.Çawa divêt bilivin emê diyar bikin.

Welatê me Kurdistan ji sedhêzar salan pêda bin zordestiya hêzên mêtîngehda û bin dagirkeriya leşkeri daye.Hêmu hebûnen netewê me,hatiye perçiqandin û ber bi tûnebunê sekiniye.Bi destên mêtîngehara û emperyalistan welatê me buye koloni,me daxwaz û hêviyên xwe bikar neaniye û dilinên xwe parnekiriyê.Mêtîngehara rewşan xweyên dagirkeri domdikin,me ji hevû-dûr dixin û me ji diroke reş dikin.Kurdistanîyan viya ferqdikin,pêvajo ya diroke da destên van çî hatiye bê guman vi kirine.Lê be lê serketina azadiya gel û serxwebûna welat pêk neanine.Lê be lê,kewneşopeki tekoşinê baş an nebaş ji newşê nûh ra hiştina.Pewestiyek tekoşinê ewe ku,xwedi li vana derkevin,jiyinandin bê kirin û pêşva bibin bo serxwebûna welat û azadiya gelê me.

Tekoşinê da ordiyên mêtîngeha herdem li ser pê ne.Her Kurd û Kurdistanîyan viya bizanibin û anegorê vi bilivin.Êdi ne dema ku em ji şexsiyetiyê bifilitin bigihjin civatiyê?Ev ji ne bese;pewiste em tekoşina jibo azadiya gelê xwe û serxwebûna bo welatê xwe bikin.Lê be lê,hingê hêvi û daxwazên mirovên me vê bikarbê.Em hêmu hebûnen xwe ji mêtîngehara nestinin wê çawa gelo,emê xwestinên xwe bikarbinin?Her weha,pewiste ku em bibin xebatkar û karbidestên tekoşina rizgariya netewi.

3.

Em,vê dema hanê de bo,hêmu awayi daxwaz û nêviyên netewayê me bikarbê;em komeki nehatine bahevû dî.Pêvajoya iro,bo azadiya gelê me û bo serxwebûna welatê me jibo sazumaneki cengdariye.Himên rêxistina me,pêvajoya dirokeda ye.Mirov bo gihiştina armancê xwe yeko yeko bi serê xwe ne tû tiştê,nabe

tû tişt.Me vi dizanibû.Ji ber vê yekê,me serketina berbihevdu anina ramanê xwe kir.Iro,cihê em hatinê û cihê me;me gihiştand rêxistineki cengdari yê.

Bi salan netewayek bo azadi dijî,di nav şerda liberxwe di-de.Ji ber vê yekê,sitrane isyanên netewi narawestin.Rewşeki nebaşê ku Kurdistanîyan vi tiştê xistinê serê xwe û dizanin, lê be lê nenav jiyana daringi dane,ji derva peyvan dibêjin.Çawa ayên piçûk dikevin erqa û jiwir çemanda dicivin,divê em ji hêmu hêzên xwe bexin yek.

Em salan va tekoşina vi didin.Beriya salan dema himên rêxistina me hat avetin ne kêm bûn gelekê hêta dawiyê sozê tekoşinê dabû bi mera!Cihê hatinêda,jiyana daringi vi wûsa neda diyarkirin.Hinek,dervayî jiyana rezani sekinin tenê peyva dikin.Em wana dizanin û dema tekoşina bi vanra wê bê.Lê be lê,tekoşina baştirin di rêya pêkanina armancên programêda ye.

Ji salan va hêmu mirovên me xwedi programên berbiçav û ji hûnanêra amadakarbûn,da ku bikaribin çî bikin.Me rewşa tekoşina rêxistina xwe dîr û dirêj bi sebir li welat û di vitloneka rizgariya netewi da şareza kir.Bo gihiştina armancên hêqiqî heviyên me ev bûn.Diyare,rewşa rêxistina me ya iro kewn ra nayê tevlihevthankirin.Bivi awayê,dev ji mijûlandinên kewn berdin.Gelamper hevalên me,bo hûnana dema nûhra amade-ne,bi dil û can dixebitin.Hevalên wûsa diponîjin û berjewendiyên xwe bin libat û kollektivita amade kirine,pewiste bo her tiştî berdest û amadêbin.Jiyan û tekoşin ji me fedekariyên mezin dixwazin.Helbet,tekoşin ne kareki hesaniye.Rêxistina me,hêmu kesên xwe gaziye beşdariya tekoşinê û cengdariyê dike.

Paspêkiya vi,ên tekoşina Kurdistanê li ser masan dixwazin dombikin ji hene Vana,ya dev ji vi dest û darî wê berdin an ji wê bibin asteng liber me.Wek van leyistoga kadroyên me dizanin û bo vana çav vekiribin.

Beriya her tiştî divê kadroyên me xwedi namûsbin.Karên ji

tageta van zêdetir xwe nedîn berê, kar neynin. Ev tekoşina hanê ser dilxwaziti û bi rizabûniyi kar tê.

Endamên rêxistina me da cihgirtine, pêwîste rêzkarî bi firşk û jixwe va kar bikin. Pêwestiyên xwe sedan sed binin cih. Êdi rawestandî tinûne.

Hevrêyan,

Beriya niha me di namedore 1. da bêhsa pirsgrîrêkên berbiçav kir. Da ku bê zanin, emê cardin li ser pêwîstiyê rêzikên pêwîst bisekinin. Bingehiti, kovara li ser "pêwestiyên pirsgrîrêkên hunanê" da, di derheqê damezrandina kar û barên libat û lijana da, xebata rêzanida dût û dirêj bi minakan li ser hatiye sekinandin. Tê zanin ku her militanê me gelek care ve kovarê xwendiyê û jiber zanin. Lê be lê, ji bo damezrandina hunana kolektîfî, yekbêj û ji bo rêxistina me pêwestiyên tekoşina rizgariya netewî bi rengekî pêwîstî bi afirine, ne ku hildibe wek "benîştê cengena" van seretana dev da bîn cûtin.

Bingeh ev û ya pêwîstirin ku mirov jiyan û peywendiyên xwe biahengi tekoşina şoreşgerî ve girêbide. Ji ber vê yekê, vê dema ku em ketine nav damezrandineki nûh divê zêdetirin em li ser van seretanên jêrê bisekinin:

- 1-Seretan û rezikên dinav xebata rêxistinêda hatinê ceribandî û afirandin neguherînin û van nevekeşin.
- 2-Sedî sed bi libat û lijna bişewirin biryara bigirin, gengazê gelek kesan bikişînin nav kar û biryara bi van hilgirin.
- 3-Dervayî libat û lijna kesî agahdarên xebate û geft û go nekin.
- 4-Pêwestiyên xwe parve bikin. Têkiliya xwe ji herêm û karên dervayê herêma xwe nekin.
- 5-Pêwestiyên we girti divê, anegorê muhtewa we be. Pêwestiyên ji muhtewa û ji berjewendiyê we zêdetir negrin.
- 6-Civîna yekbejî (ciddî) bidomînin, serdestiya tewşiti û xweserî yê rakin.
- 7-Bûyeran di dema xweda rapor bikin. Ji agahdariyên li ser

lingan dûtkevin. Agahdariyê dût û dirêj û bigirgîn û bigelek aliva bikin. Bi agahdariya yek aliva pê biryara hilnegrin. Bi-karibin gûhdariya kesên rexne hilgirti ji bikin.

8-Vekolina biryarên bilijneyî hatiye hilgirtin nekin. Sedan sed vana bi cih binin. Geft û go ya kêmasî û xeletiyên civînê bê da bikin.

9-Pêwîstiyên dane we anegorê, pivandina subjektîfiya xwe bikar neynin û hinbinin ku vana bo himên armancên peyrev û programê bikartê.

10-Ji lijne, rêxistina xwe û hemû xebatan da ji hevrêyan xwe bawer be.

11-Ji bo xwe deman û xweserî ne xwaze.

12-Dema insiyatîfa xwe bikaribîni, û bipêk karanina biryar- an da xwe ji têkilîbûna şexsî durbixe.

13-Bi neşmîti ferqa rûkarên legal û muhtewa rêxistina me ya illegal bike û nekeve nav reklam û deşifrasyonê.

14-Divê disiplin bidilxwazî guvaştî be. Pêwîste libat û lijnara biahengi bêderbaskirin. Berpirsiyara piçûk nebinin û rayedarên xwe bixerabî karneynin.

15-Her pergâlida weşanên rêxistinê ên rûkarên demên berê hatiye weşandin biyekbejî bixwinin; çav li weşanên li ser xebata nav lijna û hunana kolektîfî a kadroya bixin.

16-Di çondina ji herêmekî li herêmekî di, sedan sed cewazê ji libata xwe bistine, di vê herêma da pîrsa xebatên hunanê û peywendiyên neke.

17-Cihê win berpirsiyarî çon, yekser berpirsiyarê wîra bîbinin. Rewşa xwe tenê jêra bêje, jê agahdar bibe. Di derheqê herêma xwe tû ne berpirsiyarbî agahdarî li ser herêma xwe û xebatê eşkere reke.

18-Hêta dema ku tû li wir berpirsiyar bimîni diravên xwe bêxe komûnê. Bo çî kari hatiya û hêta kengê tû yê li wir bimîni bêje û cihê dayin şandi da bîmine.

19-Pêwîstiyên hevalên berpirsiyar dane te, bê geft û go bîdomîne.

20-Tekoşinê da ji baweriya hevrêyî û ji seretanên rizaya li ser himên yekîtiya dilxweziti yê, tenê carek ji be em jê naveqetin.

21-Nakevin nav pergala zordestiya psikolojikî ku burjuvazî bihêza çap û weşanên xwe diafirine.Qurf nedin nişandan.

22-Bo tiştên berbiçav û neberçav Kurdistanê rudayine û ji bo pirsgirekên ajitasyon û propogandayê û vekolana rêzaniyê; belavok,weşanên kadroya,ditinen rêxistinê û namedoran ji xwera bêxin rehber.

23-Ji bo armancên rêxistina me pêkbên firşkvan bin.

24-Pergal û navginên rêxistinê bidilgermî biparêzin,bo tekoşinê xwedara peyda bikin,aidatên xwe di demê da bisistemi bidin.Ji xwera bêxin armanca bingehî bi awayê teberû û.h.w.d pirsgirekên diravî a rêxistina me hêlbikin.Xwe binavendî kar-ranina hemû xwedaran pêwest bihêsibinin.

25-Weşanên rêxistinê bigihijin hemû derê,kêlikî be ji,xwe

ji xebata ajitasyon û propagandeyê peşnexin.

(...)

BİJÎ SERXWEBÛNA WELATÊ ME Û AZADIYA GELE ME !

BİJÎ RÊXISTINA ME YA TEKÛŞER RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

Gûlan,1988

(rîzgari)

RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

(rîzgari)

sekreteryayê Hûnan û zanyariyê

NASIL DAVRANILMALI ?

GENELGE-NO:2

Yoldaşlar,

Birey,yaşamında,birçok beklenti içindedir.Elbette,insanın özlem ve taleplerini ortadan kaldırmak mümkün değil.Tersine,hayat dururdu.Ancak,değişik sınıf ve tabakalar arasında,bir ayırım koymak gerekir.Bilinçli olan,ne istediğini,ne yapacağını bilen kesimler,mümkün olanı ve ulaşılabileceklerini bilirler.Ve ona göre davranırlar.Bu davranış biçimi,düşünceenin bir yansıması olarak birey ya da sınıfa özgün kültürü de oluşturur.

Nasıl ki;buharlaşma sonucu yılın belli dönemlerinde yağmur yağar ve doğada değişiklik olur.Fazla yağmur doğada hasarlara yol açar.Bunlar bir gerçekliktir ve durdurmak mümkün değildir.İşte,birey de böyledir.Kişinin özlem ve talepleri;buharlaşmanın meydana getirdiği sonuçlar kadar bir gerçekliktir,ortadan kaldırılması mümkün değildir.Ancak,dizginlenmesi mümkündür.

Yağan yağmur,küçük su ve ırmaklarla ya da nehirlerle birleştiği zaman,doğada ve doğal olarak insanların yaşamı üzerinde derin etkilemeler de yapar.

Ama,insan oğlu doğayı belli ölçülerde değiştirebilir.Yaşamı da kendisi düzenler.Tarihte de hep böyle olmuştur.Özlem ve taleplerimizin istediğimiz düzey ve doğrultuda organize olmaları için de,her zaman bir uğraş gerekmiştir.Bu ise,bir mücadele sorunudur.Tarih,bize,insanlar arasındaki mücadeleyi de anlatır...

insanların tek tek mücadeleleri;ırmaklara,nehirlere ulaşmayan yağmur gibidir.Eğer,birşeylerin gerçekleşmesini istiyorsak,bu,yalnız tek tek insanların sorunları değilse;uğraşlarımız,çabalarımız ve bir bütün olarak mücadelenin örgütlü ve kolektif olması gerekmektedir.Tıpkı,suların küçük ırmaklarla ve bunların da nehirlerle birleşmeleri gibi...

Bireyler, yaşamlarında mutlak birşeyler üretirler. Bu, değişik düzeylerde olur. Örneğin; kırsal kesimde toprağında çalışan birey; birşeyler eker, biçer ve yetiştirir. Fabrikada birçok kişi ile birlikte çalışır. Her iki durumda da, birey, maddi bir takım şeyler üretmektedir... Ektiğimiz ürünleri sahiplenip, bakımını yapmazsak, ne olacağını bilemeyiz. Daha da öteye, bu ürünlerin denetimini yapamazsak, yaşamamız mümkün olmayacaktır. Çünkü, yaşamın garantisini ve ilişkilerimiz ürettiğimiz ya da üreteceğimiz maddi ürünlere bağlıdır. Çalıştığımız işyerinde de durum böyledir. Çalışmamız karşılığında bizlere belli bir ücret ödenir. Saf bir mantıkla şöyle diyebiliriz: "İşimi yapar, ücretimi alır, keyfime bakarım". Hayır! Bu, yanlış ve tehlikeli bir düşünce tarzıdır. Çünkü, işveren öyle düşünmüyor. İşveren, mümkün ve muhtemel en az ücretle modern kölesini daha da fazla sömürmenin yoluna bakacaktır. İnsan, bu noktada sömürüldüğünün farkına varırsa, saf düşünmeyi terk etmek zorundadır. Bu noktada, yapılacak iş, düşüncelerin birleştirilmesi ve eyleme dönüştürülmesidir.

İki örnekte de görüldüğü gibi, bireyin amacına ulaşması; maddi hayatın içinde olması, müdahaleci olması ve "yanlıktan" kurtulması gerekmektedir. İnsanlık tarihi böylesi örneklerle doludur...

Ezilen, sömürülen, baskı ve işgal altında tutulan, sömürgeleştirilmiş bir ulusun bireyleri olarak, özlediğimiz büyük günün (Bağımsız, Demokratik, Birleşik ve Sosyalist Kürdistan) gelmesini istiyorsak, DÜŞÜNCELERİMİZİN MUTLAKA EGEMEN MADDİ BİR GÜCE ULAŞMASI gerekmektedir. Bu, ancak, bireyin yeteneklerini örgütlü bir gücün emir ve denetimine vermesi ile olur. Bu da yeterli değildir; siyasal hayat içerisinde çalışan insanlar olarak, yaratılan ya da yaratılacak olan değer ve ürünlere sahip olursak, onları denetlemeyiz; yetenek ve yetkinliklerimizi bir kolektivitinin denetimine sunmamızın hiç bir anlamı olmayacaktır. Tam burada, EMEK söz konusu olmaktadır. Ezilen sınıflar emeklerinin karşılığında kendilerinin olması gerekenler için mücadele ediyorlar. Bu demektir ki, emek sömürüsü vardır. Mücadele, emeğimizin karşılığını al-

ma mücadelesidir. Emek, sadece, fabrikada çalışan bireylerle ilgili bir durum değil; kullanılabilinen ve yararlanması mümkün olan herşeyde bir emek vardır. Bu nedenle, yaratılan bütün değerlere sahip çıkmak, onu korumak, geliştirmek temel bir görev olmalıdır.

Ektiğimiz üründen daha fazlasını bekliyorsak, yalnızca toprağın verimliliğine bakamayız. Küçük küçük suların ve ırmakların birleştirilmesini bilmek; fabrikada nasıl üretim yapıldığını, neye yaradığını da bilmek ve tanımak gerekiyor.

2.

Şimdi, bu genel belirlemelere uygun olarak, ülkemiz ve örgütlenmemiz ile ilgili bazı düşünceleri irdeleyip, nasıl davranılması gerektiğini açıklamaya çalışalım.

Ülkemiz Kürdistan, yüzyıllardan beri egemen sömürgeci güçlerin elinde ve askeri işgal altındadır. Ulusumuzun tüm değerleri parçalanmış ve yok edilme tehlikesi ile karşı karşıyadır. Sömürgeciler ve emperyalistler tarafından sömürgeleştirilmiş ülkemizde, özlemlerimizi gerçekleştirememiş ve duygularımızı paylaşamamışızdır. Sömürgeciler, işgalci konularını devam ettirmekte, bizleri, birbirimizden uzaklaştırıp, tarihten silmek istemektedirler. Kürdistanlılar bunun farkındadırlar ve tarihsel süreç içerisinde de karınca-kaderince ellerinden geleni yapmaya çalışmışlardır. Ancak, ülkemizin bağımsızlığa ve ulusumuzun özgürlüğe kavuşmasını başaramamışlardır. Fakat, olumlu ya da olumsuz yeni kuşaklara, bir mücadele geleneği bırakılmıştır. Buna sahip çıkmak, bunu yaşatmak ve daha ileriye götürmek, ülkemizin bağımsızlığa ve ulusumuzun özgürlüğe kavuşturulması için mücadele bir görev olmalıdır.

Mücadelede sömürgeci ordular her zaman teyakkuz durumundadırlar. Her Kürdistanlı ve her Kürt insanı bunun bilincinde olarak, davranmalıdır. Artık, bireysellikten kurtulup, topluluk haline dönüşmemiz gerekmiyor mu? Bu da yetmez; ülkemizin bağımsızlığı ve ulusumuzun özgürlüğü için savaşmak zorunda-

yız.Ancak,o zaman insanlarımızın özlem ve talepleri gerçek-
leşmiş olacaktır.Tüm zenginliklerimizi sömürgecilerden geri
almaksızın,istemlerimiz nasıl gerçekleşebilir?Demek ki,Ulu-
sal Kurtuluş Mücadelemiz'in birer çalışanı,emekçisi ve yö-
neticisi olmak zorundayız.

3.

Biz,ulusumuzun,özlem ve taleplerinin bir bütün olarak,
gerçek hedeflerine ulaşması eylemi doğrultusunda,bugünkü
aşamada bir araya gelmiş bir grup değiliz.Bugünkü aşamamız,
ülkemizin bağımsızlığı ve ulusumuzun özgürlüğü için bir sa-
vaş örgütü olma düzeyindedir.Örgütlenmemizin maddi temelleri
tarihi geçmişte yatmaktadır.Amacımıza ulaşmak için,tek tek
bireylerin kendi başlarına birşey olmadıklarını,olamayacak-
larını biliyorduk.Bunun içindir ki,düşüncelerimizi bir ara-
ya getirmesini başardık.Bugün,geldiğimiz yer ve ulaştığımız
düzey,bizi,savaş örgütü'ne dönüştürdü.

Yıllardır direnen ve savaşan,özgürce yaşamak isteyen bir
ulus var.Bundandır ki,ulusal isyan türküleri dinmek nedir
bilmiyor.Bunu bilen ve bilince çıkarmış olan Kürdistanlı'
ların,maddi hayatın dışında bir yerlerde durup,nutuklar
söylemeleri yadigarınması gereken bir durumdur.Küçük küçük
suların bir ırmağa birleşip büyük bir nehre akıp,orada bü-
tünleşmesi gibi,bizim de,bütün güçlerimizi birleştirmemiz
gerekliyor.

Biz,yıllardır bunun mücadelesini veriyoruz.Yıllar önce
örgütlenmemizin temelleri atılırken,bizimle birlikte bu mü-
cadeleyi omuzlayıp sonuna kadar götürmeye söz verenler az
değildi!Gelinen yerde,maddi hayat,hiç de öyle olmadığını
ortaya çıkardı.Kimileri,siyasi yaşamın dışında durup nutuk
atmaktadırlar.Biz,bunları biliyoruz ve bunlarla hesaplaşma-
nın zamanı gelecektir..Ancak,en iyi hesaplaşma,program he-
deflerimizin doğrultusunda ilerlemektir.

Yıllardır,tüm insanlarımız,belli bir programa sahip ve ne
yapacağını bilen bir örgütlülüğün yanındalar.Ülkemizde,
Ulusal Kurtuluşun yeni bir döneminde,mevcut yapımızı uzun

ve sabırlı bir mücadele sonucunda profesyonel bir konuma
getirdik.Gerçek hedefimize ulaşmak için özlemlerimizin bir
parçası da buydu.Açıktır ki,örgütlenmemizin bu düzeyi,eski
düzeylerle karıştırılmaz.Bu bağlamda,eski alışkanlıklar
terk edilmelidir.Arkadaşlarımızın önemli bir kesimi yeni
dönem örgütlenmemize hazırlıklıdır ve canla-başla çalı-
şıyorlar.Böyle düşünen ve yeteneklerini bu yapılanmada bel-
li bir kollektivitenin hizmetine verecek olan arkadaşları-
mız,herşeye hazır olmak zorundadırlar.Yaşam ve mücadele,bi-
zden çok büyük fedakarlıklar beklemektedir.Elbette ki,sav-
aşmak kolay bir iş değildir.Örgütümüz bütün unsurlarından
bu mücadeleye katılmayı ve savaşmayı istiyor.

Bunun tersine,Kürdistan mücadelesinin,masa başında gitme-
sini isteyenler de var.Bunlar,ya vazgeçecekler ya da ayak
bağı olacaklardır.Bu tür oyunları kadrolarımız bilirler ve
bu konuda uyanık olmak zorundadırlar.Kadrolarımız herşeyden
önce namuslu olmasını bilmelidirler.Yapamayacakları hiçbir
işe girişmemelidirler.Bu mücadele gönüllü ve rızanızı daya-
lı olmalıdır.

Örgütlenmemiz içerisinde yer alan tüm üyelerimizin disip-
linli,kararlı ve özveri ile çalışmaları gerekmektedir.Alı-
nan görevler mutlaka yerine getirilmelidir.Artık,duraksama
yok.

Yoldaşlar,

Bundan önceki 1 No'lu Genelge'de de belirlediğimiz sorun-
lar göz önünde tutularak,birkez daha bazı kurallara uyma
zorunluluğunu belirtelim.Esasen, "Acil Sorun/Örgütlenme"
ana başlıklı kadro yayınıımızda kurulsal ve kollektif yapı
ile ilgili oldukça geniş ve örneklandırılmış açıklamalar
vardı.Her militanımızın bunları ezberliyecek ölçüde bir çok
kez okuduğunu da biliyoruz.Ancak,kurulsal ve kollektif bir
yapının ciddi şekilde oluşması ve Ulusal Kurtuluş Mücadele-
miz'deki görevlerin örgütümüz tarafından gerekli biçimde
yerine getirilebilmesi için bu ilkelerin "çingene sakızı"

gibi çığnemesi sorunları çözmüyor.Esas olan kişinin kendisini devrimci mücadelede var kıılması,hayatını ve ilişkilerini devrimci mücadele ile uyumlu götürmesi zorunludur.

Bu nedenlerle yeni bir oluşum içine girdiğimiz bu aşamada yeniden aşağıdaki kurallara azami bir dikkatle eğilmek gerekiyor:

1- Çalışmalarda belirlenen ve büyük deneyler içinden sözülop gelen örgüt kurallarını değiştirmeyin,esnetmeyin.

2- Mutlak surette kurullara danışarak karar alın ve mümkün olan en geniş sayıda unsuru kararlara ve işe katınız.

3- Kurullar dışında tartışmayınız ve bilgi aktarmayınız.

4- Görev bölümü yapınız.Yetkileriniz dışında kalan alanlara ve işlere müdahale etmeyiniz.

5- Alacağınız görevler mutlaka muhtevanıza uygun olmalıdır.Muhtevanızı ve yeteneklerinizi aşan görevlere aday olmayınız.

6- Toplantıları ciddiyetle sürdürünüz,laubalilik ve kendiliğinden'ciliği eğemen kılmayınız.

7- Olayları zamanında rapor ediniz.Ayaküstü verilen bilgilerden kaçınınız.Bilgilendirme detaylı,somut ve çok yanlı olmalıdır.Tek yanlı bilgilendirme ile kararlara varmayınız.Eleştirilen unsurları da dinlemesini biliniz.

8- Kurumsal olarak alınan kararları yorumlamayınız, mutlaka uygulayınız.Eksik ve yanlışları daha sonraki toplantılarda tartışınız.

9- Verilen görevleri kendi subjektif ölçülerinize uy-

durmayınız,örgütün Tüzük ve Programına ve temel amacımıza uygun biçimde yerine getirmesini öğreniniz.

10- Tüm çalışmalarda yoldaşlarınıza ve bağlı olduğunuz ünitelere,en önemlisi örgütümüzün emir ve kumanda merkezine güveniniz.

11- Kendinize özerklik ve ayrıcalık istemeyiniz.

12- İnsiyatif kullanma ve kararların uygulanmasında bireysel müdahalelerden kaçınınız.

13- Legal düzeylerle hareketimizin bir bütün olarak illegal muhtevasını titizlikle birbirinden ayırt ediniz,reklam ve deşifreyona düşmeyiniz.

14- Disiplin gönüllü ve sıkı olmalıdır.Kurullara uymak,yetkili unsurları küçümsemek ve yetkilerimizi kötüye kullanmamak zorunludur.Derbederlik ve savrukluğa düşmeyiniz.

15- Her durumda örgütümüzün daha önceki düzeylerde yayınlanmış olduğu tüm yayınları en ciddi biçimde okuyunuz,kadro yayınlarımız arasındaki örgütlenme ve kurumsal-kollektif yapı ile ilgili açıklamalara sık sık başvurunuz.

16- Bir alandan başka bir alana giderken yetkili organdan mutlaka izin alınız ve gittiğiniz alandaki örgütsel çalışmalar ve ilişkilerle ilgili soru sormayınız.

17- Görevli gittiğiniz alanın sorumlusu ile derhal görüşünüz,durumunuzu yalnız ona anlatınız ve ondan bilgi alınız.Kendi alanınızla ilgili yetkili değilseniz,bilgi aktarmayınız ve çalışmalarını deşifre etmeyiniz.

18- Görevli olarak kalacağınız süre içinde paranızı komünleştiriniz.Hangi görev için geldiğinizi,ne kadar kalacağınızı bildirin ve gösterilen koşullar içinde kalınız.

19- Yetkili arkadaşların vereceği görevleri tartışmasız şüdüünüz.

20- Mücadelede Yoldaşça Güven ve Rızaya Dayalı Gönüllü Birlik ilkesinden bir an olsun ayrılmayınız.

21- Burjuvazinin basın-yayın araçlarıyla oluşturduğu psikolojik baskı ortamının etki alanına düşmeyiniz ve panik göstermeyiniz.

22- Kürdistan'daki mücadelenin görünen ve görünmeyen yanları ile ilgili siyasal yorum,propaganda ve ajitasyon sorunlarında,örgütümüzün açıklamalarını,bildiri ve genelgelerini,kadro yayınlarını kendinize rehber ediniz.

23- Örgütümüzün amacının gerçekleşmesi konusunda kararlı olunuz.

24- Örgütümüzün araç ve gereçlerini titizlikle koruyunuz,mücadelemize kaynak yaratınız,aidatlarınızı zamanında ve sistemli olarak ödeyiniz.Bağış kampanyaları vb

biçiminde örgütümüzün maddi sorunlarını çözmeyi temel amaç ediniz.Bütün kaynakların merkezileştirilmesini görev biliniz.

25- Örgüt yayınlarını her yere ulaştırınız,propaganda ve ajitasyondan bir an olsun geri durmayınız.
(...)

YAŞASIN ÜLKEMİZİN BAĞIMSIZLIĞI VE ULUSUMUZUN ÖZGÜRLÜĞÜ

YAŞASIN MÜCADELE ÖRGÜTÜMÜZ KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ (rızgari)

Mayıs 1988

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ

(rızgari)

Örgütlenme ve Eğitim

Sekreterliği

*

KÜRDİSTAN'DA PROLETARYA PARTİSİ

SIYASAL BİR METİN (*)

(...)

I

Hatırlanacağı gibi NEWROZ bildirdiğimizde: "proleteryanın tarihsel devrimci rolünün siyasal pratikteki inkarı:sosyalist hareketin buralımının özürü olusturmaktadır" demiştik.

Gerçekler de bircock sivasi hareketin sosyalizme ilişkin parlak sövlevlerine,Marksiizm-Leninizme olan bağlılık veminlerine karşın:bu kovu samatanın arkasında işçi sınıfının devrimci rolünden umudu kesmiş ve da proleteryanın artık

devrimci atılımlar yerine reformlar ve demokrasi mücadelesinin asal bir unsuru olarak kalmasını uvqun çözen.lafta keskin ama özde sağa-sola valbalayan "aravis"lara tanık olmaktadır.

Ülkemiz Kürdistan'da anti-sömürgeci ulusal-demokratik bir muhalefet ve etkin bir mücadele vardır.Bu mücadele kimilerinin iddia ettiği gibi daha yeni başlamış ya da bilinmeyen bir gelecekte başlayacak değildir.Kürdistan'daki anti-sömürgeci ulusal-demokratik mücadele on yıllardır süregelen."Sosyalist" olma savındaki her akımın temel belirlemelerin-

den biri:ulusal demokratik mücadelenin "proleter" önderlik-ten voksun olduğu ve böylesi bir önderlik olmadığı için de ne ulusal ne de toplumsal kurtuluş perspektifinin acımadı-ğıdır.Bu doğru.Ama iş "proleter önderlik nedir?" "nasıl olu-şacaktır" ya da ulusal demokratik güçler bu önderlikte hemen "buyur qel,basımıza qec"mi diyeceklerdir?Sorularına ve pra-tiğe qelince işler çatalaşmaktadır.

~ Bazılarına göre "Kürdistan'da modern proletarya sınıfı ol-madığına" göre bu önderlik fiili değil "ideolojik-politik" olacaktır.Buna göre bir ülkede proletarya "yoksa" onun par-tisi ve ideolojisine kim sahip çıkacak,kim hayata geçirecek-tir?Cevap: "Devrimci öncü"dür.Böylece devrimci öncü prole-taryaya "vekaleten" hem onun ideolojisini ortaya koyacak,hem partisini örgütleyecek,hem de yine diğer sınıf ve tabakala-rın doğrudan yürüttüğü mücadeleye proletaryaya "vekaleten" önderlik edecek,ittifaklara girecektir (!) Bu ikameci yoru-mun ortaya koyduğu şey şudur:Kendisine proletarya partisi adı verdiği,Markisizm-leninizm şarkıları söylediği halde,kü-çük-burjuva katmanlardan,aydınlardan oluşturulmuş "grup" ör-gütlenmelerinin Ortadoğu silah pazarında,pragmatik ilişkilere girerek kendi konumlarını sürdürüp çalışma yapmaları ve bunun da kolaylıkla "proletarya partisi" ya da "devrimci ön-derlik" olarak sunulmasıdır.Ya da "bu nasıl olsa uzun ve zahmetli bir iştir" deyip mücadele alanlarının burjuva de-mokratik güçlere terkedilerek;Kürdistan sorununun uluslara-rası konjektürel değişimlerle çözümlenme umut bağlayanla-rın yaptıklarının da Marksizm-Leninizmle bir ilgisi yok.

Kürdistan proletaryası vardır.Kürdistan proletaryasının sayıca az oluşu,proleterleşenlerin çoğunlukla ülke dışında metropol kentlerde yoğunlaşmaları,ülke içinde bulunan bir kısım proleterin ekonomik olarak güvenli bulunmaları gibi nitelikler ülke içindeki proletaryanın varlığı ve konumunu değiştiremez.

Kürdistan proletarya partisi ülkedeki işçi sınıfına dayan-mak ve onu örgütlemek zorundadır.Proletarya partisi sadece

"öncü"lerden oluşmaz.Sınıf intiharından geçmiş,egitimli ve bilinçli kadroların;proletaryanın sınıf idcojisinin taşıma ve yayma,örgütleme görevlerinin ülkemiz koşullarında daha çok sabır ve titizlik isteyen bir iş olduğunu kabul etmek gerekir.Yoksa köy delikanlılarına bazı sosyalist laflar öğ-retmek,ve çokça da ulusal ajitasyonlar yardımıyla örgütleme-ye çalışmak,ortada Leninist bir örgüt değil küçük-burjuva tabana dayalı bir radikalizm olduğunu gösterir.

Biz,Kürdistan proletarya partisinin oluşumunda "Komünist öncü"ye önemli görevler düştüğünü vurgulayarak başlamak istiyoruz.Bu yüzden Kürdistan'daki sosyalist siyasal güçlerin birliği dediğimiz ve tek tek grup düzeylerinin aşılarak sos-yalist gruplara dağılmış devrimci kadroların ortak bir pro-gram ve türlü etrafında birleşmelerini,Kürdistan proletarya partisinin ilk koşulu sayıyoruz.

Proletarya partisinin Kürdistan işçi sınıfına dayanmak ve onu örgütlemekle siyasal bir güç olacağını unutmamak gere-kir.

Kürdistan ihtilalinin proleter devrimci önderliğinin,Mark-sist-Leninist öğretinin klavuzluğunda ülke toprağına dayanan somut devrimci politikalara ve devrimci bir programa sahip olması onun önderlik konununun şartıdır.Marksist-Leninist doğruların ardarda sıralanmasının ya da çeşitli "şablon"la-rın "çeviri" yöntemiyle ülkeye uyarlanması;devrimci prole-taryanın ülke temelindeki görevlerini yerine getirmesinde pratik bir değeri olmayacağı açıktır.Komünist öncü;ideolo-jik-politik-teorik alanda yetkin olmak;Marksizmin genel-ge-çer doğrularının özgül çözümlenme ve yöntemleriyle geliştire-bilme yeteneğinde de olmak zorundadır.

Kürdistan proletarya partisi,dünya proletarya ordusunun bir kolu olduğu bilinciyle hareket eder.Dikkat edilirse Kür-distan proletaryası diyoruz.Kürt proletaryasının örgütlenme-sinden söz etmiyoruz.Bu,özenle seçtiğimiz temel bir ayrımı belirtmektedir.Çünkü Leninist örgütlenme proletaryayı ulus temelinde değil,ülke temelinde örgütlemeyi önüne koyar.Ulus-

la ülke birbirine bağlı kavramlardır.Ne varki bir ülkede yalnızca bir tek ulusun yaşayabileceği görüşü ancak şövence bir kabulle mümkündür.Kürdistan'da Kürt ulusuyla beraber diğer halklar da yaşamaktadırlar.Türk,Arap,Fars,Ermeni,Çerkes vs. uluslardan insanlar da bu ülkenin unsurlarıdır.Keza Kürt proleterlerinin çoğunlukla Türkiye,Almanya,İsveç,Fransa vb. gibi metropol ülkelerde yoğunlaştığını da unutmamak gerekir.Kürdistan proletaryası partisi yalnız Kürtlerin değil ülkede yaşayan tüm uluslardan proleterlerin partisidir,öyle olmak zorundadır.Bunun gibi metropol ülkelerdeki Kürt proleterleri de hangi ülkede iseler o ülke işçi sınıfıyla birlikte örgütlenirler.Çünkü dünya proletaryası tek bir ordu gibidir.Her ülkede ayrı bir örgütün bulunması taktiğe ilişkindir.O ülkedeki demokratik güçlerin toplanması ve siyasi iktidarın ele geçirilebilmesi için gerekli manevra alanıdır.İkinci bölümde değineceğimiz gibi "ulusal komünist partileri dönemi" ve dünya proletaryasının savaş örgütü olan "Komünist Enternasyonalin lağıvı" uluslararası sosyalist hareketin bunalmılarından biridir.Bu nedenle Kürdistan proletaryası dünya komünist hareketinin merkezi örgütü Enternasyonal'in yeniden inşası tek bir bütünün parçası bilinciyle hareket edecektir.

Bu belirlememiz aynı zamanda sosyal-şöven görüşlere de net bir cevap oluşturur.Sosyal-şövenlere göre "Kürtler Türkiye'de yaşayan ezilen bir ulustur.Böyle olunca da Kürtlerin Türkiye içinde ayrı bir örgütlenme yapmaları milliyetçiliktir.. " Oysa Türkiye bir devlet adadır.TC sınırları;Kürdistan ülkesini de içine alan,onu ilhak etmiş emperyalistlerarası bir anlaşmanın ürünüdür.Bu sınırları Leninist ülke kavramı içine almak ancak sömürgeciliğin işgal ve ilhakını "meşru" saymakla mümkündür.Ki o zaman da zaten düpedüz şöven olmak gerekir.Bu bakımdan sosyal-şövenizmin günümüzdeki ayırdı "Kürt ulusunun varlığını ve ezildiğini" kabul ediyor olmakla değil;Kürdistan ülkesinin varlığını nesnel bir gerçek olarak kabul edip etmemekte düğümlenir.Bunun içindirki biz sıklıkla Kürdistan'ın dört sömürgeci devlet arasında sömürge statü-

sünde,işgal ve ilhak edildiğini,üzerindeki sınırların yapay olduğunu vurguluyoruz.Kürdistan'ı bir ülke olarak kabullenmeyen sosyal-şöven görüşler ise,"Kürt ulusal sorununun" TC sınırları içinde çözülebileceğini ve bu nedenle "ayrı" örgütlenmenin "bölücülük" olacağını savunurlar.Oysa aynı sözde enternasyonalist "sol"ların,Filistin Araplarının diğer Araplarla ortak örgütlenmesinden ya da Filistin Araplarıyla İsraili Yahudilerin ortak örgütlenmesi gereğinden sözettiklerini duyamazsınız.Bu çifte standardın ardında yatan sosyal-şöven biçimlenmedir.Bu biçimlenme kendini kamufle edebilmek için de Kürdistan ülkesini "yok" saymaktan başka çıkar yol görmez.

Doğru çözümlenme: dünya proletaryasının sınıf çıkarları özdeş bir bütün oluşundan yola çıkarak,her ülke proletaryasının o ülkede ulusun önder sınıfı haline gelmek,siyasi iktidarı ele geçirmekle yükümlü olduğunu kabul etmektir.Kürdistan proletaryasının bu görevlerini yerine getirmesindeki devrimci aygıtını,kendi partisini oluşturmasını istemeyenler açık bir gericiilik içine düşmekten kurtulamazlar.

Kürdistan proletaryasının ülke temelinde örgütleneceği şiarı dar milliyetçi görüşlerle de çatışır.Çünkü bu görüşler her sömürgeci devlet tarafından ilhak edilmiş ülke parçasını diğerleriyle bağlantısı dışında değerlendirirler.Oysa ülkeyi temel alan proleter örgütlenme dört parçayı da tek bir bütün halinde görür ve örgütlenmesini böyle inşa etmeyi hedefler. Her parçada kendi alanında sıkışıp kalan mücadelenin bu güne kadar öğrettikleri bu birliğin kaçınılmazlığını defalarca kanıtlamıştır.Bundandırki Kürdistan proletarya partisinin dört parçada tek ve merkezi bir örgütlenme olması bir zorunluluktur.Proletarya sosyalistleri tek bir bayrak altında tek bir yumruk halinde olmalıdır.

Dört parçada tek ve merkezi örgüt tezinin;dört parçadaki mücadelenin birleştirilip merkezileştirilmesinin,Kürdistan ihtilalinin stratejisi açısından sağlam gerekçeleri vardır. Örgütlenmenin bütün parçalarda birden mi olacağı,birinden

başlayıp uygun koşullar diğerleriyle birleşeceği mi, açıktır ki teknik konulardır. Bunların tartışılır olması tek örgüt gerekliliğini ortadan kaldırmaz. Her bir parçadaki savaşımın birbiriyle nasıl organize edileceği, örneğin: kurtarılmış alanların hangi parçada yaratılabileceği, hangi parçadaki mücadelenin taktik olarak öne çıkarılacağı gibi problemleri sağlıklı olarak ancak merkezi bir örgütlenme ve buna bağlı Cephe çözebilir.

Ülke temelinde örgütlenme tezi, metropol ülke proleterleri ile birlikte aynı sınıf örgütlerinde örgütlenmeleri gereken Kürt proleterlerini ulusal talepler etrafında yalıtılma gayretlerini de boşa çıkarır.

Dört parçada merkezi bir örgütün oluşturulmasını hayal olarak görenler, Kürdistan'ın ulusal ve toplumsal kurtuluşunu da hayal olarak görüyorlar demektir. "özerklik" ve "federasyon" gibi reformist taleplerle Kürdistan'daki devrimci potansiyeli hep yedek güç olarak algılayanlardır. Tersine böyle bir örgütlenme Kürdistan'daki devrimci mücadelenin bir ihtiyacıdır, onun gerçek boyutlarıyla hayat bulmasını sağlayacak bir tezdin ve başarılması mümkündür. Kürdistan'ın her parçasındaki burjuva demokratik bölgelerin bölgesel örgütlenmelerine karşı, proleterya partisinin ülkenin bütününe kucaklayan bir örgütlenme yaratması, partinin siyasi otoritesi için de gereklidir.

Kürdistan proleterya partisinin temel özelliklerinden bir de bağımsız örgütlenmesidir. Bağımsız örgütlenme Kürdistan proleteryasının hem hakkı hem ödevidir. Bağımsız örgütlenme derken kastedilen şey proleteryanın diğer sınıf ve tabakalardan bağımsız örgütlenmesidir. Bağımsız örgütlenme stratejiktir. Proleteryanın kapitalist köleliğe karşı mücadelesinin zorunlu bir sonucudur. Örneğin; küçük-burjuva ve burjuva demokratik örgütlenmelerin sonal hedefleri "Kürdistan'ın bağımsızlığı", "özerklik" ve "otonomi"ye dayanır. Feodalizme, sömürgeciliğe, emperyalizme karşı kararsız da olsa tavır alabilirler ama yalnızca proleterya Kürdistan'ın sömürge zinciri-

rinin, hem ulusal hem toplumsal köleliğinin nedeninin kapitalizm olduğu bilinciyle hareket eder. Yalnızca proleterya anti-kapitalisttir. Şu halde proleterya bütün taktiklerini belirlerken bunları anti-kapitalist bir yönelişle yapmak durumundadır. Onun diğer sınıf ve tabakalardan bağımsız olması gereken politikası; mücadelenin kapitalist köleliğe karşı yöneltilmesi gerçeğindedir. Anti-kapitalist strateji geçici ittifakları, örneğin burjuva demokratlarıyla yapılan ittifakları zorlayabilir, ama köylü kitlelerinin geleceğinin kapitalizmde değil sosyalizmde olduğuna, onların ikna edilmesi mümkündür. Ve proleterya bu ittifakını toplumsal kurtuluş süreciyle birlikte sürdürebilir. Anti-kapitalist politika köylülükle olan ittifakı zedelemeyiz. Şu halde Kürdistan'ın ulusal demokratik kurtuluşuna tekabül eden Cephe örgütlenmesi bu temel ittifaklar ve taktik sorunlara bağlı olarak kurulur. Kürdistan proleterya partisi böyle ulusal-demokratik bir Cephe içinde kendi bağımsız politika ve örgütlenmesiyle varolmak zorundadır. Günümüzde Kürdistan'daki cephe ve ittifaklar politikasını proleter devrimci bir çizgide görme olanağı yoktur. Örneğin, burjuva demokratik programlara sahip örgütlenmelerin geçici güç ve eylem birlikleri ve parçalar arasındaki mevzi, geçici işbirliklerini böyle bir cephe olarak değerlendirmek zordur. Elbette mücadele güçlerinin salt ulusal-demokratik anlamda da olsa eski dağınık hatta düşmanlık yerine ittifak ve güçbirliği içine girmeleri desteklenecek bir tavidir. Kürdistan'da anti-sömürgeci mücadelenin ihtiyacı ülkenin tamamını kucaklayan ve bütün devrim güçlerini, proleterya partisini de içine alacak geniş bir cephe dir. Keza aynı örgütün kendi kendisini hem proleterya partisi ve yine hem de cephe ilan etmesi, kendi kendisiyle çelişen tipik ikameci bir anlayıştır. Bu tür sunuların pratik bir değeri olmayacağı açıktır. Fakat hem partileşme hem ulusal-demokratik cephe sorunu önünde aşılması gereken zorlu engellere rağmen, geçmiş tarihlere göre daha sağlıklı bir biçimde çözümlenmek üzere siyasi gündemdedir.

Kürdistan köylüsünün bugünkü ve gelecekteki çıkarlarının

gerçekte işçi sınıfıyla çıkışacağı gerçeğinin bıkmadan, usanmadan ve devrimci bir "asgari program"la köylülüğe anlatılması ve Kürdistan köylülüğünün kazanılarak, onlar üzerindeki gerici sınıf ve tabakaların siyasal etkinliğinin kırılması; Kürdistan'daki komünist öncünün mutlak başarması gereken acil bir görevdir. Çünkü, Kürdistan ihtilalinin demokratik karakteri; bu görevin Kürdistan köylülüğünün aktif katılımı ve devrimci yönetimi olmadan başarılamayacağı gerçeğine işaret eder. Kürdistan köylüsü sadece ulusal değil, aynı zamanda toplumsal kurtuluşu kucaklayan talepleriyle örgütlenilemezse, burjuva demokratik güçlerin siyasal etkinliği kırılmaz.

Kürdistan proletarya partisinin programatik hedefler arasında başta gelen öge kuşkusuz ulusal kurtuluş savaşımının yürütülmesi, ülkenin askeri işgalden arındırılması, emperyalist-sömürgeci bağlantıların tasviye edilmesidir. Komünistler bu savaşımındaki toplumsal kurtuluş boyutunu yaratma olanaklarını elde edebilirler.

Metropol ülke solları Kürdistan'ın kurtuluşu olmadan kendi ülkelerine de demokrasi yolunun, toplumsal kurtuluş yolunun açılmayacağını artık iyice bilmek zorundalar. Bilinen Marksist tez: "Ezen ulusun kendisinin de özgür olamayacağını" belirler. Çağımızda ulusal sorunla sömürgeler sorununun içiçe kavranması gerektiğinden yola çıkarak; Kürt ulusu özgür olmadan Türk, Arap ve Fars uluslarının da özgür olamayacağını; Türkiye, İran, Irak ve Suriye devrimlerinin Kürdistan'ın kurtuluşuyla sıkı bir birlik gösterdiği unutulmamalıdır. Özcesi; Türkiye komünistlerinin acil gündem maddelerinden biri de "Kürdistan'a özgürlük ve TC'nin sömürgecinden derhal çekilmesi" olmak zorundadır. Bizim ayrıldığımız nokta şudur: Bazı "sol"lar Kürdistan'ın kurtuluşunu "devrim" sonrasına veya "devrim"e bağlarlar. Oysa devrimci partinin programı somut olmak zorundadır. Kürdistan'ın ulusal kurtuluşu nihai bir hedef değildir, acil demokratik bir hedeftir. O halde sona değil öne alınması gereken bir talep olmalıdır. Demokratik sorunların içinde acil çözümü gereken görevlerin başında gelir. Ni-

hai hedef proletaryanın siyasal iktidarı ele geçirmesiyle birlikte toplumsal kurtulustur. "Bütün sorunlar zaten sosyalizmde çözülür" demek, görünürde "sol" bir savunudur. Bir çok sorunun sosyalist devrimin perspektifi içinde olduğu doğrudur. Ancak demokratik görevler sosyalist devrimin yapı taşlarıdır. Leninist sosyalist devrim tezi; ne demokratik dönüşümler ne de toplumsal üretim ilişkilerine müdahale edilmesi arzusuna uçurumlar koymaz. İksinin birliği ve sürekliliğini savunur. O halde eğer Türk ve Kürt proletaryası arasında çıkar çatışması yoksa Türkiye proletaryası da demokratik gündem maddelerinin ön sırasına "Kürdistan'ın sömürge boyunduruğundan kurtuluşunu" yerleştirmek zorundadır.

Bunun için metropol ülkelerdeki sosyalist hareketin sosyal-şöven yapılanma ve koşullanmalarının kırılması ve bu ülkelerde devrimci, Marksist bir program oluşturma çabalarına Kürdistan'lı proletarya sosyalistleri bigâne kalamazlar. Örneğin; Türkiye, İran ya da Irak'da sosyalist hareketlerin "demokratik programları"nda şu şiar sıklıkla kullanılır: "Irak'a demokrasi, Kürdistan'a otonomi" ya da "İran'a demokrasi, Kürdistan'a özerklik" vb.. Oysa bize göre Kürdistan'a bağımsızlık olmadan ne Türkiye, ne Irak, ne İran ne de Suriye'ye demokrasi beklemek safdillik olur. Kürdistan'a otonomi olabilmesi için Türkiye, İran, Irak ya da Suriye'ye "demokrasi" gelmesini beklemek ya da anti-sömürgeci ulusal demokratik mücadeleyi reformist sınırlara çekerek beklemek daha büyük bir safliktir.

Metropol ülke solları Kürdistan'ın kurtuluşu olmadan kendi ülkelerine de demokrasi yolunun, toplumsal kurtuluş yolunun açılmayacağını artık iyice bilmek zorundadırlar.

Kürdistan ihtilalinin temel karakteristiklerinden biri de Enternasyonalist bir öze sahip olmasıdır.

Kürdistan ihtilali konumu itibarıyla lokal bir devrim olarak kalmaz. Kaçınılmaz olarak bölge düzeyinde devrim olgusunu gündemleştirecektir. Kürdistan kurtuluş hareketi bölgedeki

statükoyü kökünden dinamitleyecek ve devrimci potansiyeli ateşleyecek özelliklere sahiptir. Bundandır ki emperyalist devletler, Ortadoğu dengelerine en küçük gedik açacak hareketlere karşı olabildiğince hassas davranmaktadırlar.

Hatırlanacağı gibi ABD emperyalizmi, Güney Vietnam işgalini sürdürürken CIA ve PENTAGON bu pahalı savaşın mutlaka sürdürülmesi gerekçesine şunları da ekliyordu: "Güney Vietnam'ın düşmesi demek bütünüyle Hind-Çini'nin yitirilmesi demektir. Çünkü Vietnam kaybedilirse domino taşları gibi ardarda diğer Hind-Çini ülkelerinde de komünist rejimler kurulacaktır." Gerçekten de bu "Domino teorisi" gerçekleştiğini gösterdi ve ardi ardına Vietnam, Laos, Kamboçya vd. ülkelerinde ABD egemenliği sona erdi.

Kürdistan ihtilalinin Ortadoğu'da düğümlenen emperyalist zincirin en zayıf halkasını koparacağı ve bölge düzeyinde devrim olgusunu gündeme getireceğini savunuyoruz, çünkü; Kürdistan ihtilali kaçınılmaz olarak Türkiye, İran, Irak ve Suriye devrimleriyle sıkı bir bağlantı içindedir. Karşılıklı olarak birbirlerini etkilemektedir.

Proletarya partisi bu bilinçli Ortadoğu düzeyinde diğer işçi sınıfı parti ve örgütleriyle sıkı bir birlik ve enternasyonalist dayanışma programına da sahip olmak durumundadır.

(Devamı gelecek sayıda)

...

(*) Bu metin Diyarbakır cezaevinden gönderilmiştir.

BELAVOKA PARTI/4

1 ê GULANÊ-88

Yekê Gulanê, roja berxwedan û yekitiya karkerên dinê û gelên bindest yê; hemberî koletiya kapitalîste.

Ev berxwedana hemberî çîna serdest, bi salan re, riheki yekiti û bi hev re karkirin pêk aniye û ev baweri ji nifşekî derbasî yê din dibe. Em îsal jî, di warekî şer, xwinrijandin, birçibûn û qirkirina biteveyî de, Yekê Gulanê piroz dikin.

Berxwedana pêşî ya beşên civakî yê n ku tenê metin li hemberî Çaritiya Rusî "kelha bê derî" hatiye dayîn. Ev derba pêşî bu ku u mêtîngeliyê dihat dayîn.

Mêjûya mirovantiyê jî serpehatiyên çîna serdest û hemberî wê, berxwedanên çîna bindest hatiye meydana. Ji bo kole hiştina kedê, kedxwar bihêz dilivîn. Tevlû ve jî, ew dizanin ku dijîtiya navbera qewetên debarê (hezên afirandinê) û têkiliyên debarê (peywendiyên afirandinê) jî holê rabe wê çînan bindest rêxistinên xwe sazkin û tekoşîna xwe hemberî wan bidin!

Lê, bi ser ku proletarya hêza xwe avakiriye jî, hê jî ne di dinyake azad de diji. Sebebê ve yekê, xeletiyên sosyalîsta û xwedibûna sermiyandara li ser aletên debarê ye (navgînên afirandinê). Yanî bi pirani ev alet di destên wan de ne. Pêvajoya şoreşa dinyayê nehate domandin û di sinorê netewî de hate hepiskirin. Ew rihê berxwedanê yê ku proletarya û gelên bindest jî tarîxê wergirtine hate puç kirin. Dijatiya tuj ya di navbera çînan de bi tewrekî reformîst hate ditin û rihê şoreşgerî bi rihê reformîst hate guhertin. Ji ber ve yekê berxwedana proletarya û gelên bindest, piştî şerê duwemîn yê emperyalist sist bu û buye dexil ji IMF û diktatoriye bûrujuwa re.

Karkerên Kurdistan yên ku milek, hêzek ji proletarya Dine ye, bi rihê têkoşariya Yekê Gulanê ve hişk hatiye giredan. Kedkarên Kurdistan bi du cihan tene perçiqandin. Kedkarên welatê û netewa me bi hev re hemberî kedxwariyê û ji bo mafên çarenûsiyê eniyeke têkoşer û fereh avadikin yan ji ji bo wê armancê li xwe didin. Hemberî ve berxwedanê, diktatoryên burjuwa êrişeke mezin dikin. Çepên netewa serdest li welatê me, ji bedêla ku alikariya avakirina yekitiya karkeran û nêzik kirina gelan ya enternasyonalist bikin û wê yekê qewin bikin, qeweta me parçe dikin. Seksiyonên bi xwe ve girêdayî ava dikin û dubriyê dikin. Lê bê fêdeyê!... Ne diktatoryên burjuwa (Tirkiye, Iraq, Iran, Suriye) ne ji listîken sosyal-şovenizmê û ne ji ewên ku sosyalizm di navbera sinorên xweyî millî de hepiskirine Partiyên "Komünist" ketine yek warî bi burjuwayên xwe re, nikarin pêşiya avakirina rêxistina proletaryayê Kurd ya xwebixwe (öz) bigrin. Partiya proletaryayê Kurd ya ku hîmê wê berî çende salan hatiye danîn wê di êniya têkoşinê de cihê xwe bigre...

Kedkarên Kurdistan ji du aliyan ve tene metin. Ji alikî ve ji ber ku kedkarin ji aliye din ve ji ji ber ku Kurd in. Baweriya wan bi Yekên Gulanan hevkarî û têkoşina mezin e.

Ev metina du ruyî kedkarên Kurdistan duri xwebixwebûne dike. Yanî firotina keda wî bi erzani wî duri şexsiyeta wî dike. Ji hêla din ve ji emperyalist û xwînmij hebûne welatê me yên bin erd û rû erd telan dikin. Ev rûyekî cûde dide karkerên welatê me û têkoşina wî. Pêşvebirina sanayi bi program ji aliye dewletên xwînmij ve, ji bedêla ku karkerên Kurdistan di karekî diyar de kom bike, ewan ji karên biçûktir bela dike. Ev war dibe sebebê kêmpêşveçûna zanistiya çini.

Kedkarên welatê me yên ku derî bajarên kar dikin heta dilopa tali ya xwîna xwe tene metin. Lê ew bi birayên xwe, yên ku li bajarên di fabriqan de kardikin re yekin. Lê, bi gelek riyên taybetî bir anîna Yekê Gulanê bi hev re (proletaryayê bajêr û derî bajêr bi hev re) hatiye pêşgirtin. Li welatê me, me ji wextekî dirêj re daye ber çavên xwe ku em bi karkerên

derî bajêr re, yên li fabriqan jî bi pîrsa netewî bihişinin û tixin nav hezên xwe. Baweriya ku dibêje; "karkerên derî bajarê rihê Yekê Gulanê najin" ne raste.

Li Kurdistanê di hemû warên jiyane de qirkirina netewî hatiye pêş û bûye girêkeke giring ku divê bê çareserkirin. Ev yek wezîfeke giring datîne ber proletaryayê Kurdistan: ji nû ve xuliqandina netewê û azadiya Kurd û serxwebûna Kurdistanê. Bêyî ku em dagirkirina leşkerî ji Kurdistanê rakin, proletarya jî nikare azad bîji, ev ne mimkine. Çîna karker ya Kurdistan, pêşawerê têkoşina rizgariya netewî ya Kurdistanê ye. Ideolojiya wî pêwîstirîn çekê têkoşina rizgariya netewî Kurdistanê ye.

Karkerên Kurdistan ji bo ku Yekên Gulanan bi azadî û serxwebûn pirozbikin û wî rihî bi dominîn, pêwîste di rêxistina xwebixwe (öz) de bicivin û şer bikin!

1 Gulan 1988

(r i z g a r i)

RÊXISTINA RÎZGARÎYA KURDISTAN

Komita Damezrandinê

• • •

1 MAYIS-88

PARTİ BİLDİRİSİ/4

Dünya proleteryası ve ezilen halkları,kapitalist köleliğe karşı emeğin özgürlüğü için verdiği mücadele,birlik ve dayanışma günüdür 1 Mayıs.

İnsanların birbirleriyle olan ilişkilerinde toplumsal üretimi ellerinde bulunduran azınlık bir kesimin,en geniş düzeydeki yığınları sömürmesine karşı,yıllar önce başlatılan ve amacına ulaşan mücadeleye ruhu,nesilden nesile devam etmektedir.Savaş,kan,zulüm,açlık,baskı ve katliamlarla dolu bir ortamda,bu yılda 1 Mayıs'ı kutluyoruz.

Kapitalizm,dünya düzleminde merkezileşme aşamasında kendi eliyle yaratmış olduğu proleteryanın mücadelesi ile her alanda karşılaşmaktadır.Bu,onun sonunun da yaklaştığını göstermektedir.

Ezilen ve sömürülen toplumsal kesimlerin,anti-kapitalist temelde yürüttükleri mücadelenin ilki,Çarlık Rusyası'nın "parçalanamaz" duvarlarına çarptı.Bu,insanlığın yüz karası olan emeğin sömürüsüne ilk darbe oldu!

İnsanlık tarihi,eğemen güçlerle ezilenlerin birbirlerine karşı vermiş oldukları mücadeleleri anlatır.Emeği köleleştirmede,üretim araçları sahipleri örgütlü davranarak,emekçilerin köleliğinin devamını sağlamaktadırlar.Bunun gibi,üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki çelişkinin çözümüyle,ezilen sınıfların kendi öz örgütlerini yaratıp,mücadele ederek,özgürlüklerini elde edebileceklerini de ispatlamıştır...

Proleterya kendi örgütlenmesini sağlamasına rağmen,bugün hala özgür bir dünyada yaşamamaktadır.Bunun nedeni,kapitalistlerin üretim araçlarının çoğunluğunu ellerinde bulundurmaları ve sosyalistlerin hatalarından kaynaklanmaktadır.Dün-

ya devriminin sürekliliği sağlanamamış,sosyalizm ulusal sınırlara hapsedilmiştir.Proleteryanın,ezilen ve sömürge ulusların tarihten aldıkları mücadele ruhu köreltilmiş;sınıflar arasındaki uzlaşmaz çelişkiler kabul edilir duruma getirilip,reformist-uzlaşıcı bir düzey oluşturulmuştur.Bunun içindir ki,sosyalist ve ulusal siyasal mücadeleler,II.Emperyalist paylaşım savaşından sonra duraksamış;IMF ve benzeri kurumlara,burjuva diktatörlüklerine sığınmıştır!

Dünya proleteryasının bir kolu ve müfrezesi olan Kürdistan proleteryası 1 Mayıs'ların mücadeleye ruhuna sıkı sıkıya bağlıdır.Kürdistanlı emekçiler çift yönlü sömürü ve baskının en katmerlisini yaşamaktadırlar.Ülkemiz emekçileri ve Kürt ulusu kendi kaderini kendisinin belirlemesi ve emek sömürüsüne karşı mücadele cephesinin güçlenmesi için hızlı bir biçimde örgütlenmektedirler.Bu mücadeleye karşı sömürgeci burjuva diktatörlükleri de amansız bir saldırı içindedirler.Eğemen ulus "sol"ları ise,ülkemizdeki emekçilerin örgütlenmesine yardımcı olup,halklararası enternasyonalist dayanışmayı pekiştireceklerine,gücümüzü bölme ve Kürdistan'da kendilerine bağlı seksiyonlar oluşturarak,ulusal kurtuluş mücadelemizi engellemekte ve bölücülük yapmaktadırlar...Ama,nafile!Ne sömürgeci burjuva diktatörlükleri (Türkiye,İran,İrak,Suriye); ne sosyal-şövenizmin atraksiyonları ve ne de sosyalizmi ulusal sınırlara hapsederek,kendi burjuvaları ile aynı platforma düşmüş ulusal "Komünist" partileri,Kürt emekçilerinin öz örgütlenmelerini engelleyemeyeceklerdir.Yıllar önce maddi temelli atılan Kürdistan proleteryasının öz örgütü,muhakkak savaş cephesinde yerini alacaktır...

1 Mayıs'ların birlik,dayanışma ve mücadele anlayışının destekleyicisi ve savunucusu olan Kürdistanlı emekçiler sınıfsal sömürü yanında,ulusal olarak da,varlığına yönelen imha ile karşı karşıyadır.Çift yönlü baskı ve sömürü,Kürdistanlı emekçilerin kendilerine yabancılaşmaları ve gücünün sermaye sınıfları tarafından dağıtılmasını,ucuz iş gücü olarak kullanılmalarını sağlamaktadır.Ülkemizin sömürgeciler ve

emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda yer-altı ve yer-üstü kaynaklarının işletilmesi işçi sınıfının konumunda da farklılıklar yaratmaktadır.Sanayinin sömürgeci devletler eliyle,programlı bir şekilde geliştirilmek istenmesi,Kürdistan işçi sınıfının belli iş kolunda merkezileşmesi yerine,küçük üretim birimlerinde temerküzü sağlanmıştır.Bu durum,sınıf bilincinin gelişip pekişmesini engellemektedir!

Ülkemizin kırsal kesimlerinde emek sömürsünü iliklerine kadar hissedenden Kürdistan kır proleteryası şehirlerde,fabrikalarda çalışan sınıf kardeşlerinin sorunlarına ortaktır.Kır ve şehir proleteryasının 1 Mayıs'ları yaşatmaları çok yönlü olarak engellenmiştir.Ülkemizde fabrikalarda çalışan emekçilerin yanısıra,kırsal kesimlerde çalışanların ulusal kurtuluş mücadelemizde sosyalist siyasal bilinçle donatılmaları uzun vadeli mücadele perspektiflerimiz açısından önemlidir.Kır emekçilerinin 1 Mayıs'ları yaşatmayacakları anlayışı yanlıştır.

Kürdistan'da hayatın her alanında ulusal olarak imha ön plana çıkmakta,acil çözüm bekleyen bir sorun olmaktadır.Bu durum;Kürdistan proleteryasına,ulusu yeniden oluşturma ve

önüne,ulusun özgürlüğünü ve ülkenin bağımsızlığını dayatmıştır.Ülkemizde askeri işgale son verilmeden,proleteryanın da özgür yaşaması düşünülemez.Kürdistan işçi sınıfı,ulusal kurtuluş mücadelemizin öncü müfrezesidir.Onun ideolojisi,Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin vazgeçilmez silahıdır.

Kürdistanlı emekçiler 1 Mayıs'ları,özgür,bağımsız ve demokratik bir toplumda kutlamak ve onun birlik,dayanışma ve mücadele ruhunu yaşatmak için kendi öz örgütünde birleşerek savaşmak durumundadır.

1 Mayıs 1988

(r ı z g a r i)

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ

Örgütlenme Komitesi

Not/Kürtçe orijinalinden çevrilmiştir

24 NİSAN BÜYÜK ERMENİ JENOSİDİNİ UNUTMA!

PARTİ BİLDİRİSİ/3

İnsanlık tarihinde yaşanmış birçok olay vardır ki,onları unutmak,unuturmak pek mümkün değildir.Bir toplumu,bir ulusu topyekün ilgilendiren;ulusun değerlerinin,yaşama varlığının imhasına yönelik hiç bir eylem,unutulamaz!

Biz,24 Nisan Büyük Ermeni Jenosidini unutmadık,unutmaya çağız...

Elbette,emperyalist-sömürgeciler;ulusları,onların değer ve yaşamlarını,zor ve baskı kullanarak,yok etmeye çalışırlar.Bunu,kendi ekonomik çıkar yasalarına göre ve işgalci-yay-

ılcacı bir anlayışla yaparlar.Tüm organ ve kurumlarını işleterek,tarihteki ihanetlerin ve dönekliklerin de üstünü örterek,gizlerler...Ama,nafile!Dünya'da her topluluk halinde yaşamış ve toplumlar tarihine yaratıcılıkları ile katkıda bulunup,onu her gün zenginleştiren hangi ulusun varolma mücadelesi sonuçsuz kalmıştır?Bu bağlamda,ulusların tüm değerleri çakışmaktadır.

Bölgemizde varlığına tecavüz edilen halklardan biri de,hiç kuşkusuz Ermenilerdir.Yüzyıllarca kendi toprakları üzerinde

insanca yaşamanın mücadelesini veren;çalışkan,yaratıcı bir toplumun tüm değerleri tahribata uğratılmış,ulus olarak parçalanmış,yarısına yakın bölümü imha edilmiş,diğer bölümü ise mülteci olmaya zorunlu bırakılmıştır.NEDEN?

Osmanlıların,yayılmacı ve işgalci politikasının kurbanlarından biri olan Ermeni halkı,Osmanlıya vergi ve asker vermeye mükellefti.Çeşitli milliyetlerden oluşan Osmanlı İmparatorluğu bünyesinde ekonomik,sosyal,kültürel ve sanatsal yönden en gelişkin halk Ermenilerdi.Öyleki,Osmanlı ekonomisinin % 30'u Ermenilerin ellerindeydi.Osmanlılar,gleneksel yapıları ile,Ermenilerin tüm zenginliklerini yağmaladılar,talan ettiler.Zaten,Osmanlıların imha ve işgalcilik dışında, insanlık tarihinde bilinen başka bir mirasları yoktur..

Osmanlılar,politika olarak her zaman yayılmayı düşünmüşlerdir.Ancak,gelişen Avrupa kapitalizmi ve onun ihtiyaçlarına yetecek toprak ve zenginlik arayışını farkedemediler.Emperyalistlerin amaçları,sermayeye,birçok ulusu "feda" ederek,Osmanlıyı da bu süreçte işbirlikçi olarak konumlandırmaktı.Ama,saltanat mülkü yıkılacaktı...

19.yüzyılın sonlarında Osmanlı toplumsal yapısında bazı kırıldanmalar oldu.Siyasal düzeyde örgütlenme,İttihat-Terakki denilen partide ifadesini buldu.Bu yapılanmanın en önemli özelliği,hiç kuşkusuz,Türklerin Osmanlı İmparatorluğuna tümünden sahip olması idi.Zaten,bu dönem Balkanlarda çeşitli ayaklanmalar olmuş ve yavaş yavaş imparatorluktan çeşitli halklar ayrılmaya başlamışlardı.Ermenilerde ulusal bilinciyle birlikte,toplumsal dönüşüme yönelik örgütlenmeler içindediler.Hem Avrupa'da kapitalizmin gelişimi,hem de bu durum İttihat-terakki'yi tedirgin etmekteydi...

Doğu'ya yayılmak isteyen Alman emperyalizmi,İttihat-Terakki ile ilişkiler içindeydi.Alın durum,"Büyük Türkiye'yi hayal eden Turancıları da cezbetmişti.Ancak,Doğu'nun yolları üstünde Ermeni ve Kürtler vardı.Bu dönem,Kürtler emperyalistlerin hesaplarını tehdit etmiyordu.En önemli tehdit unsuru Ermenilerdi...

Emperyalistler bu tehdit unsurunu ortadan kaldırmayı gündeme koyarak,II.Abdulhamit döneminde;devlet ajanlarının kışkırtmaları,bağnaz din adamları,ordu birlikleri,polis ve jandarmanın yanısıra,"Hamidiye Alayları'nın da katılımıyla 1890-1909'a kadar süren 1.Ermeni jenosidini tamamladılar.

(...)

Ermeni halkına yönelik imha ve katliam politikası 1890'lardan başlayıp,Kemalistlerin öncülüğünde kurulan (1923) yeni Türk Devleti'ne kadar devam etmiş,5 evrede tamamlanmıştır.Elbette,katliam sadece bununla sınırlı değildir.1938 Kürt Ayaklanmasına (Dersim) kadar sürmüştür.Asla unutulmamacak kesit 1915-17 arasında yapılan 2.Büyük Ermeni Jenosidi'dir.Bu dönemde 1,5 milyon Ermeni katledilmiştir.Yüzbinlerce Ermeni,Alman Emperyalizmi'nin amacı uğruna,İttihat-Terakki Hükümeti tarafından yakılmıştır.Daha sonraki dönemlerde benzeri uygulamalar Kemalistler tarafından sürdürülmüştür.Çünkü,Kemalistler,İttihat-Terakki'nin açık bir devamıdır...

İttihat-Terakki'nin İstihbarat Örgütü'nün verdiği rapor üzerine gecikmeden Ermeni aydınları,ileri gelen politikacıları başta olmak üzere,topluca sürgüne gönderildiler.Mal varlıklarına el konuldu.Sürgün yollarında toplu katliamlar,işkenceler,tecavüzler ve her türlü insanlık dışı uygulama devam etti...Yüzbinlerce mazlum ve savunmasız insan;gözü doymamış sermaye sınıfı,Osmanlı Paşaları ve Generalleri ile tüm işbirlikçilerinin ırkçı,hunhar ve yayılmacı politikalarının kurbanı oldular.Çarlık Rusyası'na sığınanlar canlarını kurtardılar.Ya diğerleri...

Bu vahşet,Osmanlılar ve onların devamı "Yeni Türk Devleti'nin uygulamalarıdır.Gözler önünde ırzına geçirilenler,katledilenler,kelleleri kılıçla biçilen anaları,babalaları gören çocuklar...Onlar,Osmanlı ve "Yeni Türk Devleti'nin katliam ve politikalarının şahitleridir.Onlar,acıyı,kederi her gün yaşadılar.Mazlum insanlar yaşamak istemenin bedelini ödediler.Şimdi,ihanetin,alçaklığın,insan onuruna yönelik tecavüzlerin hesabının verilmesini çocuklarına ve torunlarına

anlatıyorlar...Geçmişteki o acıları gören ve yaşayan insanların,onların çocukları,torunlarının mücadelesinin haksız olduğu nasıl söylenebilir?Bunu iddia edenler,ancak hiçbir insani değeri kalmayan sömürgeci Türk devleti ve onun satılmış "yazar-çizer"leri olabilir...

Kürdistanlı Yurtseverler ve Sosyalistler olarak,Ermeni katliamının hesabını,verdiğimiz mücadeleye,sömürgeci Türk devleti ve işbirlikçilerinden soruyoruz ve onları yargılıyoruz.

Kürt halkı,yıllarca Ermeni halkı ile birlikte kardeşçe yaşamıştır.Acıları,kederi ve mutlulukları paylaşmıştır.Sorunları ortaktır;Onu kendi bağrına basacak kadar vefalı ve cefakardır.

Biz,KKÖ olarak,toprağından sökülüp atılmış,yurdundan uzaklarda darmadağınık yaşayan ve mücadeleye gönül vermiş tüm Ermeni kardeşlerimizin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yerlerini almalarını;

Kendi ellerimizle kuracağımız Özgür,Bağımsız,Birleşik ve Demokratik bir Kürdistan'da yanyana,kardeşçe yaşamının her iki halkın çıkarlarına hizmet edeceğini savunuyoruz.

Unutulmasın ki,düşmana vurulacak en önemli darbe,mücadele alanında ve orada savaşanlarla birlikte geçer.Ortak düşmana karşı ortak mücadele ile saflarımızı daha da sıkılaştıralım.

KKÖ,24 Nisan Büyük Ermeni Jenosidini,E r m e n i H a l k ı'n ı n K a t l i a m g ü n ü k a b u l e d e r ; b u g ü n ü n t a n ı n m a s ı n ı n m ü c a d e l e s ı n ı v e r i r .

24 NISAN BÜYÜK ERMENİ JENOSİDİNİ UNUTMA!

KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ TC.DEVLETİ!

YAŞASIN ERMENİ VE KÜRT HALKLARININ BİRLİĞİ VE KARDEŞLİĞİ!
(r i z g a r i)

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ
Örgütlenme Komitesi

24 Nisan 1988

İRO İ GÖLAN !
ROJA YEKİTİ O ŞEWRE O TEKOŞINA
KARKERÊ NAVNETEYİYE ! (*)

Hevalno;

Di vi roja dirokiya mazında;bı milyona karkêr milê xwe û destê xwe dane hev;bı hevre di bin ala enternasyonalizmêda dimeşin.Lı ser reya Marksizmê-Leninizmê jı bo cihanek nû avabikin;bı dengek bilind bangdikin hev û bı hevra lı gelê bındest dıkin qêrin,dibêjin ev doz dozame hemuyayê,ev bar barê ser milêmeye,jıbo azadı û rızgariya gelê bındest û jıbo serfiraziya karkere dinê jı me xebat te xwestin.Marksist dızanin go tekoşina gelê bındest perçeki tekoşina karkeraye û bı tekoşina wanva girêdayiye.Hemû karkerê dinê iro lı ser himê bindoziya Marksizmê,bı seriki zelal van fıkrû gotina dibêjin.

Di vi roja giringda;hemû karkerê dinê bı awaki biryari hêzê xwe û hezê gelê bındest dıkin yek.Em dızanin gava ku refê kerkira dıji çına serdest hêzê xwe bı arteşa karkerê dinêda girênde û di bin ala Partiya proletaryada jıbo rızgariyê nemeşe tekoşina wan nagije serkevtinê.

Disa em dızanin go çaxa ku proleter tekoşina xwe biterê jıbo berwanda abori bidominin tekoşin zêde pêşva naçe.Lewra ku tılamê karkera neterê jıbo tekoşina aboriye;tekoşin wi jıbo rızgariya gelê bındest û serdestiya karkerê hemû cihanêye.

Jıbo vi yekê jı tekoşina jı karkera tê xwestin eve;gereka proleter lı ser himê birdoziya Marksist-Leninist di bin ala partiyêda şer bike.Û disa,jı karkera tê xwestin go kerkêr tekoşina abori jıbo tekoşina rezani bike pêpelik.Gava ku karker vê yekê pêkvabine roja serkevtinê gelêk nêzik dibe.Jıbo kû ew tıfaq çênebe jı destê dewlemenda çı bê şunva nade.

Çına serdest dijminê mirovtiyye. Dewlemend naxwazın mirovti bî awakî hemdemî pêşva biçê.

Çına serdest naxwaza proleter û gelê kedkir dî nava zanistiyêda bigehîjin, daxwaza birjivazi ewe ku karkêr û kedkir dinava nezani û kemneperestîda bîndest û nezam bîmine.

Irc lî gelek welata l gulan bî dilgeşî tê pirozkırın...

Pirozkırına rojê giring gelek başe. Lêtenê biserê xwe pirozkırın û biranina van roja jîbc rîzgariya gel û serkevtina karkêra besnîne. Gereka tekçşın dî her aliyêda were dain. Çaxa kû biranin û pirozkırına van roja bî ve awayî were domandin ewê jîbc pêşva çuna tekoşinê û serkevtina karkêra bibe pêpelik.

Em şoreşgerê dî girtigeha Diyarbakır'da daxwazın go dî ve roja giringda gotin û nêrandinê xweyê rezanî bî awakî kurt pêşkeşkin.

Iro rewşa Kurdistan'ê çiyê? Şerê dî nabêna İran-Iraq'êda çima giraniya vî roj bî roj dikeve ser Kurdistan'ê? Ewê Kurdistan lî ser kîjan rêh rîzgarbe?

Em daxwazın Markîst û rêxistinê Kurdistan'ê jîbc van pîrsa bî serikî zelal bîfikire û bîhevra şewrê bike.

Çaxa kû bersiva van pîrsa lî ser himê Eirdozîya Markîst û partiya Leninîst were dayin wî çaxê hemû tîlam eşkera dibe. Lî ser vî eşkeratiyê baş tê zanîne; ne bî serîşkî, ne jî bî nezani tekoşın pêşva naçe, serfiraz û rîzgari çênabe.

Iro çiqas tekoşına çekdari dî Kurdistan'êda domdikejî, em disa jîbc seroktî û pêşengtiya vî şerê iro dişikêdane.

Dî astênga Rohilata-navinda şerê çekdari roj bî roj giran dibe. Iro giraniya şerê dî nabêna İran û Iraq'êda bî tevayî ketiye axa Kurdistan'ê.

Dijmın naxwaze Markîstê Kurdistan'ê bî tevdirbe.

Çaxa kû tekoşın jîbc rîzgariya Kurdistan were domandin, dijmin dîxwezê ev tekoşın dibin baskê wêda were ajotin.

Iro ştafê (dewletê) qolonyalist çima alikariya hinek rêxistina dike? Em baş dîzanin kû alikariya dijmin jîbc çewti bikeve nav tekçşine, tekoşına çekdari lî ser rêye Leninîstî nemeşe û jîbc tekîliyê şoreşgera bî gelra çêrebe.

Hinek rêxistin lî ser navê seroktiyê derketinê, lê em dîzanin ew bî alikariya Suriye û Iran'ê tekoşına rîzgariya Kurdistan'ê didin. Tekçşına ku bî alikariya qolonyalista were dayin ewê çiqas pêşva biçê? Dijmın çî çax rêya rasti, rêya serfirazi nişarê me daye. Jîbc ve yeke jî baş dîzanin kû dijmin rêya roçayî nişanê me nade. Jî bo ve yeke jî pişt bî dijminva nayê girêdan.

Tekoşına ku lî ser van fendê çewti tê dayin gelê Kurd jî tekoşına rîzgariya Kurdistan'ê durxistiyê. O hinek kes jî bî dijminra ketine nokeriyê.

Dî Kurdistan'êda iro şerê çekdari lî ser rêya çewti tê ajotin. Ev çewtiya roj bî roj jîbc tekoşına rîzgariyê dibe bargirani.

Kurdistan qoloniki navnetewiye, dî nabêna çar ştafê qolonyalistêda hatiye parikirin.

Ştafê qolonyalist çawa dijminê gelê Kurd wûsajî dijminê karkêr ê gelê Tirk, Ereb û Farîsaye.

Hêzê serdest tîm bî awakî hûnaki û bîhevra êriş dîkin ser gelê Kurd.

Alikariya ku iro Suriye-Iran dîde Kurda jîbc rîzgariya Kurdistan'ê nîne. Dî nabeyana zordarê qolonyalistandî mîxriq heyê. Dijmın jîbc serfiraziya xwe alikariya dîde. Roja dî nabeyana dijminîda ev mîxriq rabe alikari jî tê birin.

Şerê iro İran û Iraq didin jîbc berjewanda çina serdeste; dî nabeyna gelê kedkırda mîxriq nîne. Jî vî qasê gelê Kurd

birayê gelê Tirk, Ereb û Farsiyaye, birayê gelê hemû cihanêye.

Tekoşina iro di Kurdistan'êda jibo rizgariya netewî û cîwakiye... Jibo pêkanina vê yekê jî têxwestinê go partîkî Marksîst-Lenînist were avakirin. Ew partiyeiro di Kurdistan'êda avabune li ser himê Lenînistî nahatina hunakirin.

Jibo vê yekê jî yekîti di nabêra sosyalistada çêretuye û bi gelê Kurdraji; dibin ala partiyek lenînistda tîfaq çêretuye, li ser vî qewlê jî; ne bi sosyalîstê Tirk, Ereb û Farsan ra, ne jî bi karkerê wêra tekîliyê qewin û tekîliyê sosyalîstî nahatiye çêredayin.

Bivî awaye tekçîn pêşva naçe, serkevtin çêrabe. Jibo serkevtina, jibo rizgariya Kurdistan partiyek Lenînist lazîme. Partiyek bîkarîbe hemû sosyalîsta bine cemhev; bername (program) wî jibo her çar perçe Kurdistan were sazîkin.

Partiyek bîkarîbe hemû gelê Kurdistanê jibo rizgariya netewî û cîwaki dibin ala xweê bicivîne û bîernameda grêdayî eniya rizgariya netewî çêbike.

Partiyek li ser himê bîrdçiya Marksîzmê û li ser rêya Lenînistî nişandaye nayê avakirin, tekoşina rizgariya Kurdistan pêşva naçe. Zanîbuna ku enî di navêda heşin bun û çêştin vîya jîmerê di bêje.

Daxwaza mê girtiyê rezanî di girtigêta Diyarbakir'êda jî rêxistin û hemû şoreşgera ewe ku; di vî biranîna 1 GÖLÂN'êda bi serîkî zelal disajî bîfikirin jibo avakirina partiya Qomünîst û jibo eniya rizgariya netewî.

Em sosyalîste proletaryayê Kurdistan'ê bi hişê xwe û bi dilê xwe bi dozêda grêdayîne.

BİJÎ 1 GÖLÂN! BİMRÊ QOLONYALİZM!
(* Bu metin Diyarbakir cezaevindeki Rizgari üyeleri tarafından yazılıp dağıtılmıştır. Orjinalinden aynen alınmıştır.)

BİLDİRİ (*)

DEVİRİMCİ KAMUOYUNA

Evet! Tarih yüzyıllardan beri Kürdistan'da belli aralıklarla ve çeşitli güçlerin boyunduruğu altında tekrarlanan sayısız soykırımlarından birine daha tanık oldu. Emperyalizm ve onun işbirlikçileri durumunda olan devletlerin başvurdukları sömürü-baskı ve haksız savaşlar dünyanın çeşitli yerlerinde sömürge-ezilen bağımlı uluslar üzerinde sürdürülmektedir.

En son İran-İrak arasındaki savaş yeni boyutlar kazanarak Kürdistan halkı üzerinde son yılların en büyük katliamlarına sahne olmaktadır. Tarihte çeşitli biçimlerde fetihlere maruz kalan Kürdistan halkı, günümüzde de gerici-sömürgeci devletler tarafından acımasız bir biçimde baskı ve jenosit politikaları ile karşı karşıyadır. Kürdistan'ın herhangi bir parçasında gelişen ulusal kurtuluş savaşı gerici devletler tarafından pervasızca bastırılmaya çalışılmaktadır.

Sömürgeci Irak rejimi sömürgeci İran ile tutuştuğu gerici savaşa, yıkımın ve yenilginin eşiğine yaklaştıkça Kürdistan halkına ve bağımsızlık özlemlerine azgınca saldırmakta, kendisi için tehdit olarak gördüğü halkımızı kimyasal silahlarla katletmektedir. 1925 Cenevre Antlaşması'nda alınan "Savaşta Kimyasal Silah Kullanmama" kararını hiçe sayarak ve uluslararası bütün savaş kurallarını çiğneyerek Halepçe, Hormal gibi yerleşim birimlerini kimyasal bombardımana tabi tutarak insansız bir Kürdistan yaratmak istemektedir.

Tüm devrimci, ilerici, demokrat, sosyalist kamuoyunu Kürdistan'daki soykırıma karşı durmaya çağırırken, sömürgeci, ırkçı Irak rejimini büyük bir kinle lanetliyoruz.

İnanıyoruz ki, sömürgeci Irak rejimi döktüğü kanlarda boğulacak, zafer Kürdistan halkının ve Irak emekçilerinin olacaktır.

KÜK, TIKKO, ALA-RIZGARI, PKK, RIZGARI, KAWA davalarında yargılanan MALATYA E/TİPİ KAPALI CEZAEVİ'ndeki siyasi mahkumlar.

(*) Rızgari sanıkları bu konuda "Irak Maslahatgüzarlığı ve FKÖ temsilciliğine" verilmiş metinlere katılmamışlardır.

M e s a j

Değerli dostlar,

Toplumsal ve ulusal kurtuluş savaşlarının yükselmeye başladığı her ülkede sömürgeci devletler, dünya emperyalistleriyle birlikte bu yükselişi durdurmak için akla gelmeyen barbarlıklar ve çağdışı metodlar uygulamaktadırlar.

Bu savaşında binlerce devrimci katledildi. Bu savaşında uluslar yok edildi. Buna rağmen bu savaşım durmadı, durmayacaktır.

1. Kaypakkaya'nın katledilişinin 15. yıldönümünde, burada bu katliamı lanetlerken, bir başka katliamı daha yaşıyoruz. Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesinin yükselişinden korkan sömürgeci Irak devleti, insanlığın hafızasından silinmeyecek ikinci bir Hiroşima, yani H a l e p ç e katliamını yaptı. Orada, Kürt olmaktan başka suç olmayan silahsız, savunmasız insanlar, dünyanın gözleri içine bakıla bakıla zehirli gazlarla boğuldular.

Bu katliamlar gelişen toplumsal ve ulusal kurtuluş mücadelelerini durduramayacaktır.

Zafer ulusal ve toplumsal kurtuluş güçlerindedir. Gecenize devrimci selamlarımızı iletir ve başarılar dileriz.

KAHROLSUN EMPERYALİZM-SÖMÜRGEÇİLİK VE FAŞİZM!

YAŞASIN KÜRT HALKININ ULUSAL VE TOPLUMSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ!

15.05.1988

Rêxistina Rızgariya Kurdistan
(Rızgari/Almanya)

BATI BERLİN

RIZGARI KREUZBERG TÖRENLERİNE KATILDI

Her yıl geleneksel olarak Batı Berlin'in Kreuzberg bölgesinde kutlanan 1 Mayıs kutlama törenlerine bu yıl RRK-Rızgari de davetli idi.

Kreuzberg'deki 1 Mayıs 1988 törenlerinin organizasyonunu bu yıl "Sayım"a Boykot" komitesi üstlenmişti. Komite, alanda kurulan konuşma ve gösteri platformunda Rızgari'ye 1 saatlik bir zaman ayırdı.

Saat 14,30'da başlayan törenler 21'ye kadar devam etti. Yaklaşık 8 bin kişilik bir katılımıla sürdürülen törenlerde RRK-Rızgari adına iki arkadaşımız, "Kürdistan'da genel durum, Kürtlerin güncel sorunları ve Halepçe olayı" ile ilgili olarak kitleyi bilgilendirdiler.

Ayrıca Rızgari Berlin temsilciliğinin düzenlediği stand'da Kürdistan'la ilgili çeşitli kitap, broşür, afiş ve fotoğraflar sergilendi.

KATİL EVREN KOVACAĞIZ SENİ HER YERDEN

Londra'da bulunan, Türkiyeli ve Kürdistanlı demokratik kitle örgütleri ve siyasal gruplar, Türkiye Cumhuriyeti Devleti "başkanı" Kenan Evren'in Temmuz ayında Londra'ya yapacağı geziyi engellemek amacıyla bir engelleme kampanyası düzenlemişlerdir. Bu kampanya, sendikacılar, milletvekilleri insan hakları savunucuları ve çok sayıdaki demokratik-devrimci kesim tarafından aktif bir şekilde desteklenmektedir.

Aşağıda imzaları bulunan bizler, bütün Türkiyelileri, Kürtleri ve Kıbrıslıları bu kampanyaya katılmaya ve Kenan Evren'in gezisini güçlü bir biçimde protesto etmeye çağırıyoruz.

Kenan Evren'in ismi, ayrılmaz bir şekilde 12 Eylül 1980 darbesi ile birleşmiştir. O günümüze değin kazanılmış işçi haklarına demokratik kazanımlara ve Kürt ulusuna karşı yürütülen azgınca saldırıların, baş sorumlularından biri olmuştur. 12 Eylül darbesinin sonuçları bugün ortadadır. Çalışanların ücretleri 7-8 kat artarken fiyatlar 20 kat artmış, zenginler zengin, fakirler daha fakir hale gelmişlerdir. İnsanlık dışı koşullarda yaşamlarını sürdüren politik tutukuların sesleri ve işkence masalarında yaşamlarını yitirenlerin öyküleri, gündelik hayatın konuşma konularından biri haline gelmiştir. Kürt ulusu üzerinde sürdürülen barbar sömürgeci, ırkçı şöven politikanın bir parçası olarak, Kürdistanlı politik tutukuların fiziki olarak ortadan kaldırılması amaçlanmıştır.

15.000'e yakın politik tutuklunun ve 500'e yakın idam dosyasının varlığına, düşünce ve basın özgürlüğünün bulunmasına karşın, Türkiye hükümeti ve onun NATO içindeki mütefikleri, Türkiye'nin demokratik bir ülke olduğunu söylemektedirler. Böylece, NATO hükümetleri, Türkiye devletinin çalışan sınıflara ve Kürt ulusuna karşı yürüttüğü saldırıları

görmezlikten gelmekte açık veya gizli biçimlerde, Türkiye hükümetlerini desteklemektedirler. Bizler Kenan Evren'in İngiltere ziyaretini de bu politik tavrın doğal bir sonucu olarak değerlendiriyor ve tüm uluslararası kuruluşları, sendikaları, demokratik kesimleri ve insan hakları savunucularını bu politikanın karşısında yer almaya çağırıyoruz.

İngiltere Başbakanı M. Thatcher'in Nisan ayında, Türkiye'ye yaptığı resmi ziyaret ve T.C. Devlet "başkanı" Kenan Evren'in gerçekleştireceği ziyaret, Türkiye'nin uluslararası kamuoyunda bilinen kötü ününü unutturmaya ve onun, şiddetle ihtiyaç duyduğu "insan haklarına saygılı ülke" imajını doğrutmaya ve güçlendirmeye yönelik bir adımdır. Kıbrıs'ın işgali halen sürmekte iken, Musul ve Kerkük'ü işgal planları tartışılmakta ve Türkiye, gözle görülür bir şekilde kendi koşullarına karşı yürüttüğü emperyalist amaçlı politikaları sürdürmeye kararlı gözükmektedir. Bugün Türkiye hükümetlerinin, bu politikalarını destekleyen ve sessiz kalan çevrelerin sorumluluğunu da omuzlarında taşıdıklarını unutmamalıdır.

Geçmişin adaletsizliklerini ve acılarını yeniden yaşamamak için Türk ve Kürt çalışan sınıflarının sürdürdüğü mücadele ve onun bir parçası olan bu kampanyaya katıl, aktif biçimde destekle!

Gelecek, işçi sınıfının kendi ellerinin eseri olacaktır.

1 Mayıs 1988

ANADOLU KÜLTÜR DERNEĞİ-AVRUPA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU (ATIF) - DEVRİMCİ SOL - DEVRİMCİ YOL - ENTERNASYONAL - HALKEVİ - İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ (İTİB) - İNGİLTERE TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER FEDERASYONU (İTÖF) - KÜRDİSTAN İŞÇİ DERNEĞİ - RIZGARI - SOL BİRLİK - SOSYALİST İŞÇİ - TÜRKİYE DAYANIŞMA KAMPANYASI - TÜRKİYE VE KUZAY KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ (SEMPATİZANLARI) - VATAN PARTİSİ.

ULUSLARARASI MAHKEMENİN HEDEFLERİ *

1- Türkiye'deki rejimin tüm siyasi, adli ve hukuki uygulamalarını uluslararası düzeyde yargılamak ve mahkum etmek ...

2- Siyasi tutuklular için Genel Af, ölüm cezasının kaldırılması ve tüm insan hakları ihlallerinin durdurulması doğrultusunda Avrupa çapında Türkiye'deki rejimin üzerinde baskı kurmak...

3- İnsan Hakları Derneği'nin başlattığı kampanyanın hedeflerini ve demokratik güçlerin tüm anti-demokratik uygulamaların ve kurumların kaldırılmasına yönelik taleplerini desteklemek...

4- Türkiye'deki rejim tarafından siyasi takibe uğrayan ve Avrupa'da yaşamak zorunda kalan demokratik ve ilerici güçlerin konuşmalarını, savunmalarını dile getirmelerini sağlamak...

5- Türkiye'deki gerçek durum ve Türkiye Kürdistanı'ndaki savaş konusunda Avrupa demokratik kamu oyunu bilgilendirmek. Bağımsız bir devlet kurma hakkı dahil Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkının kabul edilmesi...

6- Avrupa Parlamentosu ve Konseyi'nden, Birleşmiş Milletlerden ve Avrupa ülkeleri hükümetlerinden Türkiye'deki rejime bir Genel Af'ın çıkarılması ve ölüm cezalarının kaldırılması doğrultusunda siyasi ve diplomatik baskı yapmalarını, Türkiye'ye yapılan askeri ve polis yardımlarının durdurulmasını talep etmek...

7- İnsan hakları ihlallerinin doğrultusunda gerekli adımları atacak uluslararası ve bağımsız bir izleme komisyonunun oluşturulması...

12 EYLÜL REJİMİNE KARŞI ULUSLARARASI MAHKEME KOOR. KOMİTESİ

ARMANCE MAHKIMA NAVNETEVİ **

1- Hemi kırıne rejima Tirkıye yen siyasi, adli u huquki di arene navnetewi de mahkime u bike.

2- Ji bo girtıye siyasi afoya tevayi, rakirina cezaye idamkirine u ji bo ku rejima Tirkıye li Avrupa tekeve bin baskıye, qene ku ihlalkirina anti-demokratik li Tirkıye ben seknandin.

3- Şırovekirina daxwaze Komela Heqe Mirova u alıkarıkirin ji bo daxwaze hemi komel u rexistine din yen li hember kirine anti-demokratik ye rejima Tirkıye derdikevin.

4- Alıkarıkirin ji bo xweparastin u bi serbesti xeberden ya kesê peşveru ku iro ji ber zora rejima Tirkıye mecbur mane li AVrupa dijın.

5- Di derhaka rewşa Tirkıye ya iroyın de u diderheka herba li Kurdistana Tirkıye ji terefê rejima Tirk ve te meşandin, informasyon bidin Avrupayıyan. Ji bo ku gelê Kurd qe dera xwe bi destê xwe tayin bik e; dewleta xwe a serbixwe çebike, bêt qebulkirin.

6- Ji bo ku Parlamento u Boriya AVrupa, Yekitiya Miletan u hikumete welete AVrupa birıye siyasi u diplomatik li rejima Tirkıye baski bikin, ku ew afoya tevayi derxe u cezaye idamkirine rake, alıkarıya leşkeri u ekonomik ji Tirkıye re neşine.

7- Avakirina Komısyoneke navnetewi u serbixwe ya ku ihlalkirina heqe mirova li Tirkıye mahkum u riswa bike, di ve derheqe de gavna baveje.

KOMITA KORD. MAHKIMA NAVNETEWI YA LI DIJI REJIMA 12 EYLULE.

* Bu metin, 9-10-11 Eylül 1988'de Avrupa'da başlayacak olan 12 Eylül Rejimine Karşı Uluslararası Mahkeme'ye çağrı broşüründen alınmıştır.

** Ew nivis ji broşura "Mahkima Navnetewi li Hember 12 İlonê" hatiye girtin.

www.arsivakurdi.org